

Vestnik

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AVSTRALIJI

“Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215”
CATEGORY A

LETNIK XXXIV Številka 4 in 5

APRIL/MAJ 1989

Vestnikov večer

Mnogo od vas se bo vprašalo, kaj nas je privedlo do tega, da smo v našem uredništvu organizirali tako imenovani “Veseli večer pod lipovim listom”. Odgovor je čisto preprost. Zato ker menimo, da si Slovenci v tujini želijo tako pestro izbranih in bogatih zabavnih prireditev. In ker smo z Vestnikom vedno bili v finančnih težavah glede potrebe po novejši tehnolo-

giji, smo tako združili prijetno s koristnim in vam pripravili ta veseli večer na drugačen način, na katerem so se s svojim nastopom predstavili številni naši rojaki, nekateri še povsem čisto neznan in skriti talenti, ki so pa ta večer nekako zasloveli in upam, da so si nabrali korajže in volje ter prakse za še nadaljnje nastopanje. Nadaljevanje na strani 6.

Predstavitev celotnega Vestnikovega odbora. Z leve proti desni: Sandra KRNEL (angleška sekcija), Jana LAVRIČ (knjigovodstvo) Vasja ČUK (tehnični oblikovalec), Elica RIZMAL (ki ni v odboru, ampak napovedovalka programa), Peter MANDELJ (administracija), Milena BRGOČ (odprava pošte), Anica MARKIČ (prispevki za SDM) in Vida KODRE (urednica).

Velika dota za mlade

Pred več kot tridesetimi leti si najbrž noben naš rojak, ki je prišel v Avstralijo, ni mogel misliti, da bo tako povezovanje in združevanje Slovencev rodilo take sadove, s katerimi se danes Slovenci lahko s ponosom postavijo.

To so slovenski domovi, ki so bili zgrajeni s prostovoljnim delom in dobro voljo. To, da imamo danes svoj slovenski dom ima več pomenov. Dom je prostor, kjer se lahko srečamo, dom je vzgojna ustanova, v kateri lahko ohranjamo in razvijamo svoj jezik, prirejamo kulturne prireditve, športna srečanja, skratka vseh vrst dejavnosti od kegljaške, balinarske, šahovske, teniške, do dramske, folklorne, ročnodelske in podobno.

Tako je slovesna otvoritev novo zgrajenega doma v Sydneyu 22.4.1989 privabila na stotine Slovencev in drugih gostov iz posameznih delov Avstralije, da so se udeležili tega pomembnega dogodka. V uvodnem delu otvoritve je predsednik doma ŠTEFAN ŠERNEK pozdravil vse Slovence in goste ter se globoko zahvalil vsem, ki so pomagali pri izgradnji doma, saj so se pred štirimi leti in pol odločili, da bodo izgradnjo tega doma izpeljali do konca. Zelel je, naj bo dom v ponos vsem Slovincem v Sydneyu in drugod, predvsem pa slovenskemu mlajšemu rodu.

Lord Mayor of Fairfield Council gospod SAM BORONI pa je svečano prerezal trak in tako uradno otvoril SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY. Pri tem je poudaril, da zaradi različne in številne narodnosti v tem predelu oziroma v Avstraliji je od nas vseh pomembno, da omogočimo vsakemu narodu ohranjati svojo kulturno dediščino in zavest. Za tem so predstavniki posameznih organizacij posamično čestitali in izrazili veselje nad uspešno zgrajenim domom.

Po uradni otvoritvi programa je sledil kulturni program, v katerem so Slovenci iz različnih slovenskih društev in nekateri vabljeni nastopajoči predstavili svoje dejavnosti, zlasti glasbeno in pevsko, recitatorsko ter folklorno. Vsi nastopi so bili v znamenju ljubezni do domovine, materinščine, do kulture in narodne samobitnosti, ki pa je bila obogatena tudi s sožitjem in celo plodnim sodelovanjem z okoljem.

Po celotnem kulturnem programu sta za razvedrilo poskrbela kar dva narodnozabavna ansambla, ki sta igrala pozno v noč.

Poleg otvoritve in bogatega kulturnega programa so organizatorji pripravili tudi športna tekmovanja v balinanju in streljanju med posameznimi društvi, ki so se nadaljevala tudi v nedeljo dopoldan.

Nadaljevanje na strani 8.

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O.Box 56, Rosanna, Vic. 3084

Tel.: 436 5238

Lastnik - Publisher

SLOVENIAN ASSOCIATION
MELBOURNE

P.O.Box 185, Eltham, Vic. 3095

Uredila - Edited By: Vida KODRE

Upravni odbor: Peter Mandelj (administracija),
Vida Kodre (tajništvo), Vasja Čuk (tehnično
oblikovanje), Milena Brgoč (odprava), Anica
Markič (dopisovanje), Sandra Krnel (angleška
stran - english section), Jana Lavrič (knjižo-
vodstvo). Redni dopisovalci: Ivan Lapuh,
Helena Leber, Ivo Leber, Marijan Peršič, Derry
Maddison, Anica Markič, Marijan Lauko.

Tisk - Printed By:

D.&D. PRINTING

Cena izvoda - price: 2 dollars per copy

Letna naročnina - annual: Australia 20.-,

Overseas \$ 32.00

Vaše prispevke pošljite najkasneje do 5. v mese-
cu. Rokopisov in nenaročenih fotografij ne
vračamo. Za podpisane članke odgovarja pisec
sam.

PISMA BRALCEV!

Spoštovano uredništvo!

Februarska številka je prinesla moje
pismo, ki je bilo napisano že oktobra. Žal
je tudi tiskarski škrat imel svoje prste
vmes in je npr. iz Modesta naredil Modsta
itd. In tisti citat iz "The Australian" se
danes že čudno sliši.

Novice v našem prelomnem času zelo
hitro zastarajo. V današnjem "Weekend

Australian" (22.-23.4.89) poroča
N.Rothwell iz Madžarske: "Nihče ne bi
mogel napovedati samo pred par meseci,
da se bodo stvari odvijale tako hitro. Kar
se dogaja je demokratična revolucija. Re-
žim predstavlja bankrot marksizma."

Iz Sovjetske zveze pa W.A. danes pri-
naša poročilo, da bo še letos izšlo Solženi-
cinovo "Otočje Grelag" pri založbi Novi
mir v Moskvi.

Lahko bi citirali vrsto svetovno znanih
osebnosti, kot so npr. Oleg Bogomolov,
M.Djilas, Imre Pozsgay, Lech Walesa,
Abigniew Brzezinski, Estonce, Litvance
mnoge od teh komuniste, ki so v zad-
njem času odkrito priznali polom mark-
sizma in komunizma.

Kar je najbolj presenetljivo - med nji-
mi je sam Gorbačov, ki je v govoru pred
Združenimi narodi v New Yorku izjavil,
da je marksizem odpovedal (glej "The
Herald" 14.12.1988). Sporočilo njego-
vega govora v U.N. je, da je bog mark-
sizma mrtev za SZ "Življenje nas sili,
da zavržemo iluzije."

To so izredno zanimiva in važna po-
ročila. Noben resen list ne more mimo
tega in pustiti svoje bralce v nevednosti.

Za trenutek bi se rad vrnil še k pape-
ževemu obisku v Krki (nemško Gurk).
Program slovenske udeležbe pri papeže-
vi maši je spominjal na nacizem. V času
nacistične okupacije namreč duhovnik v
cerkvi ni smel spregovoriti ene same slo-
venske molitve, ne spovedi, in podobno.
Dovoljeno pa je bilo slovensko petje. IN
podobno v Krki. Bilo je petje, a nobene-
ga še tako kratkega govora.

Zato mislim, da je treba protestirati na
najvišjem mestu.

Najleše pozdrave.

S. Andrejašič

KLIC V SILI

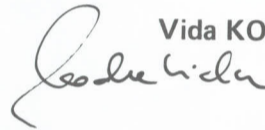
Vsem mamicam najprej iskrene čestitke k prazniku za "Mother's Day" oziroma materinski dan po slovensko in obenem tudi za 8. marec - Dan žena, ki je tako hitro odrvel mimo, da smo nanj vsi pozabili in ga prezrli.

Po društvenih domovih so bile posebno v ta namen organizirane proslave. Sama bi se jih tudi udeležila, sploh pa še, ker imajo ta dan mamice prost vstop - hura! - pa žal čas tega ni dopuščal, pa čeprav sta bila otroka na to pripravljena in praznično razpoložena. Petletni sin mi je celo obljubil in zaprosil za dovoljenje, da bo za ta praznik pospravil celo stanovanje, opral vso "žehto", očistil čevlje, pomil posodo, skuhal kosilo, posesal... in podobno in mi tako izkazal seveda vso njegovo dobroto in ljubezen, ki mi jo lahko nudi na tak dan. Kljub temu, da sem mu vztrajno zatrjevala, da je še premlad in premajhen za vsa ta opravila, sem mu na koncu le dovolila pripraviti ali po njegovo "skuhati" instant kavico in tako je potem lahko še pol ure ves zadovoljen pomival skodelico. Seveda, ko že gre za pomivanje se mu je takoj pridružil še dve in pol letni bratec in tako je v kratkem času nastala v pospravljeni in čisti kuhinji poplava. Ko sem stopila iz kopalnice, pripravljena na odhod, s prepričanjem, da je vse v redu, saj nisem slišala nobenega vika in krika, mi je vzelo sapo in tako se je moj praznik "Mother's Day" končal na kolenih s cunjjo in skledo v roki. No, vsaka šola stane, tako zame kot za otroka, vsekakor pa menim in upam, da bom naslednje leto praznovala še kako drugače.

Tokrat se vsem naročnikom Vestnika opravičujem zaradi eno mesečne zamude, pa ne zaradi poplave, temveč zaradi krajše bolezni in organiziranja prireditve "Veseli večer pod lipovim listom", ki je bila prirejena 29.aprila, pa še, skoraj ne boste verjeli, da je stroj odpovedal in je tako bilo nemogoče urediti to številko poprej. Sedaj teče spet po ustaljenih metodah in menim, da bi v našem uredništvu morali imeti tudi pomočnika urednika, ki bi lahko v takih primerih brezhibno uredil te zadeve. Tako bo v kratkem prišlo v uredništvu do reorganiziranja uredniškega odbora in upam, da se bo delo nekoliko razdelilo in razbremenilo uredniške posle. V največjo oporo in pomoč, bi prišla strojepiska z znanjem slovenskega jezika, ki jo iščemo pod nujno.

V upanju, da se bo katera od vas javila in nas čimprej rešila iz te kopice dela. Prisrčen pozdrav do naslednje številke!

Vida KODRE

Ogledalo etničnih medijev

ETNIČNA TELEVIZIJA 0/28 IN KAM IZGINJAJO SLOVENSKE INFORMATIVNE KASETE

Čeprav so pred leti predstavili etnično televizijsko postajo 0/28 Special Broadcasting Service na UHF frekvenco in je tako postaja izgubila lepo število gledalcev, imajo zadnje čase komercialne TV hiše nedvomljivo veliko razloga za zaskrbljenost. Namreč število gledalcev kanala 0/28 se je povečalo za 25 % (predvsem v Melbourneu), tako je izjavil na neki melbournski radijski postaji Peter Barret, programski vodja SBS-a. Pred kratkim pa je bilo zaslediti tudi pohvalo SBS-u v TW WEEKU, ki jo je izrazil znani radijski petičnež John Law.

Na kanalu 0/28 iz dneva v dan narasča število kvalitetnih programov med katerimi so stari, priljubljeni, nedeljski VOX POPULI, ki ga vodi Hrvat Vladimir Lusič. Tu je sobotni DATELINE in vsakovečerni TONIGHT pa še QUANDARY, AUSTRALIAN MOSAIC, COUNTERPOINT in drugi. Večina kritikov se seveda strinja, da so poročila na kanalu 0/28 absolutno številka ena. Seveda tudi sport.

Na SBS pa bi morali usmeriti eno samo vprašanje: zakaj Slovenci nimamo rednega termina na tej etnični TV postaji? Kje so naši filmi, dokumentarne in zabavno-glasbene oddaje? Ali je "investicija" naših davkov obrestovana na tak način, da v programih zasledimo venomer le imena drugih narodov in narodnosti (tu in tam tudi z oznako YUGOSLAV/serbocroatian).

Že leta premišlujem o tem in zato sem nekega dne poklicala Jenny Looman, vodjo službe za medsebojne odnose (Director of Public Relations) na SBS v Sydney. Dobila sem približno tak odgovor: "Vi, Slovenci, ste maloštevilni narod in končno vaš "basic language" temeljni jezik vaše države Jugoslavije je srbohrvaški"!!!

Ostala sem brez besed in vsako pojasnjevanje bi bilo odveč, saj jo je očitno nekdo "dobro" podučil o odnosu med slovensčino in srbohrvaščino.

Vendar sem vztrajala in postavila ponovno vprašanje zakaj vendar že tako dolgo časa S L O V E N C I na etnični televiziji 0/28 nismo imeli NIČ? Čeprav malo številni, vsaj enkrat ali dvakrat na leto bi lahko prišli na vrsto. Na vprašanje od koga je pravzaprav odvisno ali bo na sporu kakšen slovenski program je odgovorila: "Odvisno je od SBS-a, toda več agresivnosti, da se tako izrazim, je pričakovati od RTV Ljubljane."

Na vprašanje, če je prispelo na SBS kaj video kaset s slovenskimi informativnimi in zabavnimi programi je odgovorila: "Nekaj smo jih imeli, a niso bile dovolj kvalitetne."

Se pravi SBS-u je prišlo "v roke" nekaj slovenskih video kaset. Kam pa so izginile še druge, ki naj bi jih pošiljali iz Slovenije? RTV Ljubljana v sodelovanju z Republiškim komitejem za informacije pošilja že četrto leto informativne video kasete, s triurnim programom, redno, vsak mesec in od junija 1988. dalje namesto triurnih več enournih (15 na leto) jugoslovanskim konzulatom ali na naslov kulturno-informativnih centrov v Pariz, New York, Stuttgart, Zurich, na Dunaj, vojaški misiji v zahodni Berlin in jugoslovanskemu konzulatu v Sydney. (če še obstoja).

Če je informacija o pošiljanju kaset točna, potem se sprašujem kam so izginile? In v štirih letih bi se jih moralo nabrati že preko štirideset, petdeset. V Sloveniji so baje zahtevali naj bo kroženje teh kaset med slovenskimi društvi in organizacijami vendar omogočeno, saj tega povsod ne izpolnjujejo. Tako smo lahko prebrali v lanskoletni novembrski številki NAŠ DELAVEC.

Slovenija si torej dela stroške s pošiljanjem video kaset, nam pa niso vredne niti razmisleka: kje so in kaj z njimi počenja-jo.

RTV Ljubljana je tudi dala vse od sebe, kar zadeva pošiljanja zvočnih pisem in direktnega telefonskega poročanja na radijske postaje EA, v Sydney in Melbourne. Slovensko-avstralskim radijem pa je zameriti, zakaj ne prihaja do medsebojne zamenjave teh kaset in informacij s Slovenci iz Adelaida, Brisbane in predvsem Perth? Tam radijski napovedovalci niti niso plačani za svoje delo na radiu kot recimo v Sydneyu in Melbourneu.

No, marsikdo izmed nas je hvaležen RTV Ljubljani za trud, ki ga vlaga, saj s tem skrbi, da naši slovenski radijski programi v Avstraliji ne bi ostajali osiromašeni in prikrajšani za marsikateri politični in kulturni dogodek v stari domovini.

Stanka GREGORIČ

PACO PLASTER

Specialising In
EXTENSIONS
RENOVATIONS
NEW HOMES

-No Job Too Small-

ALEX

Ph.018-322-373

Ah 300-1683

Money Guidance

PTY.LTD.

(Licensed Securities Dealers)

Stan M.L. Penca AASA, CPA

Director

Retirement Planners

Financial Planners

Superannuation Consultants

Tel.: 387 7055

Marianne's TOUCH OF ELEGANCE Floral Hire

Romantic medley of 6ft to 10ft pedestals
Enchanting archways with essence of spring
Cloud light birdbaths
Flower decor for all occasions
Original high fashion
Keepsakes

Bridal bouquets all in high quality silks

For Appointment Call

726 9129

Specialising in all print ready
art work and graphic designs.

Vasja Chuck

115 KARINGAL DRIVE,
GREENSBOROUGH, 3088
TELEPHONE: 434 5768

Poslušamo, beremo, doživljamo - iz meseca v mesec...

MARIJA STRAHOVIŠKA, PROSI ZA NAS..

Ljudje še vedno drvijo pod Kamniške Alpe, kajti pri Kamniku se dogaja čudež: Marijin kip, težak 150 kg se premika. Ljudje pravijo, da se ne obeta nič dobrega in baje bo prišla kakšna huda bolezen, nesreča ali vojška. Naj verjame vsak v kar hoče, dejstvo je, da doma ljudje živijo vedno slabše. Hiperinflacija ogroža v Jugoslaviji že na tisoče državljanov. Ulični shodi, lažna in prisilna politizacija družbenih razmerij ter neostalinistična politika so do skrajnosti izčrpali energijo in potrpljenje delovnih ljudi. Tako poročajo iz Ljubljane.

"Jugoslavija je danes država, kjer ne razlikujejo več ljudstva od nacije in poznajo le še EIN VOLK. Ta Jugoslavija se spreminja v ječo narodov, kamor Slovenci ne bodo šli prostovoljno"..... te besede je izrekel Jože Vogrinc ob zborovanju v Ljubljani (pred nekaj tedni) v Domu španskih borcev, ki je bilo nekakšen uvod v bližnje ustanavljanje ljubljanske podružnice Zveze za jugoslovansko demokratično pobudo.

Sicer po Jugoslaviji, predvsem po nekaterih časopisih še vedno krožijo enostranske, protislovne informacije o Sloveniji, deležna je največ kritik. V resnici... kdo izkorišča koga? Na to vprašanje je čisto na kratko odgovoril Dušan Šinigoj, predsednik slovenskega IS: Slovenija ima v družbenem proizvodu Jugoslavije 19 odstotni delež (od katerega računajo vse dajatve za federacijo) ob tem pa ima 12 odstotkov zaposlenih Jugoslavije in 8 odstotkov prebivalstva.

Bodočnost Slovenije pesimistično prerokuje. Viktor Žakelj v Telexu takole: "Dokaj složna Slovenija je pred tem, da se zaradi pogubne inflacije začne diferencirati. Sindikati se bodo morali postaviti na čelo vsak dan bolj siromašnih delavcev, učiteljev, kulturnikov itd., gospodarska zbornica se bo začela obnašati kot zaščitnik družbenega kapitala, ki se pod pritiskom inflacije naglo topi, mladina se bo po logiki stvari sama začela iti revolucionarje, zveza komunistov in socialistična zveza sta prezaposleni s samim seboj pa sta zato že zdaj preveč zunaj "domačega" dogajanja, sistemsko kastrirani izvršni svet pa vse težje išče vsakokratno ravnotežno točko v slovenski družbi..."

Jugoslovanski jug še naprej napada Slovenijo, češ, da vlada med Slovenci protiarmaidno razpoloženje. V resnici je Slovenija tista, ki največ in redno plačuje za armado. Srbija recimo že lep čas ne pošilja redno denarja za JLA. Prav tako tudi ne Črna gora in Makedonija. Vsi skupaj pa se strinjajo, v tem, da so Slovenci proti armadi!?

Te vroče teme se je dotaknil tudi Janez Stanovnik, predsednik predsedstva Slovenije, ki je v pogovoru s titograjskim novinarjem "Pobjede" izjavil: "Delno je treba razumeti določene rezerve v odnosu Slovencev do armade, ki so vkoreninjene v narod, saj so temu delno pripomogli dahauski procesi, zdaj pa še sojenje četverici (Janši, Zavrlu, Borštnerju in Tasiču)."

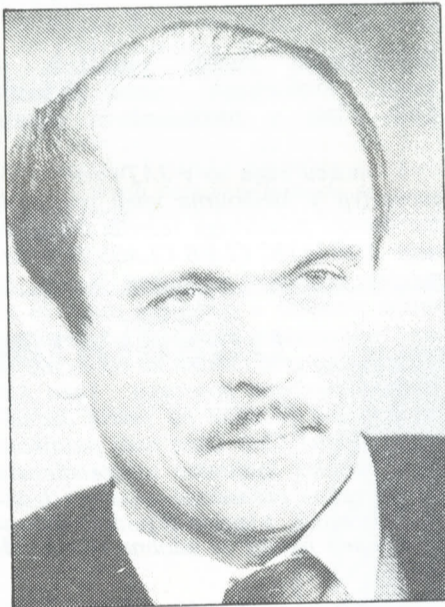
Iz Ljubljane prihajajo vesti, da so slovenski pravosodni organi preložili prestajanje kazni omenjene četverice verjetno do junija. Zvezni parlament in nekatere jugoslovanske republike pa nočejo niti slišati o ponovnem sojenju. Ljubljanski poročevalec meni, da se bojijo prave resnice. Resnica pa je ta, da obsodba presega zdaleč pravosodno sramoto in nacionalno žalitev.

2.aprila so v Sloveniji, potom neposrednih, tajnih volitev izvolili novega člana za predsedstvo Jugoslavije, ki bo po rotacijskem sistemu tudi naslednji predsednik jugoslovanske države. Pravijo, da je

zmagala mladost, da so prevladale nove ideje, skratka zmagal je tisti, ki se ne prišteva k generaciji, ki je pripeljala Jugoslavijo tja kjer je. In to je 39-letni ekonomist, doktor znanosti Janez Drnovšek. Od 1.471.833 volilnih upravičencev v Sloveniji se je odpravilo na volišča 1.287.771 ljudi, kar pomeni zelo visoko udeležbo.

Sicer so se v preteklih tednih vsa poročila, bodisi po časopisih, bodisi po revijah, RTV-ju nanašala na že skoraj grozljivo besedo: KOSOVO. Na Kosovu so se zgodili pendreki (policajske palice) solzilci, puške in... zgodilo se je prelivanje krvi. V neredih je seveda pomorjeno albansko prebivalstvo. Uradne številke so se vrtele okrog 23, 24, kakšna pa je resnica malokdo ve. Nekateri posamezniki in tudi Mladina pravijo, da je bilo okrog 200 mrtvih.

V Srbiji se je zgodila ustava. Srbija je torej dobila status republike in dosegla kar je hotela. Vendar pravijo, da je ta zgodovinska zmaga Srbov, ki je prelita s krvjo dokaj pirova. Tudi slovenski poročevalec je preko Radia 3 EA komentiral, da je Srbija z novo ustavo za dalj časa izgubila Kosovo, Jugoslavija pa mir. "The Economist" je dejal, da je nasilje na Kosovu še en korak k razpadanju Jugoslavije.

V državi s himno "Hej Slovani" so danes Albanci, potomci Ilirov, drugorazredni državljani ter ostajajo trn v peti tistim, ki so jih pribili ob zid. V odnosu 8:1 za Albance (številčnost prebivalstva) so, ironično, oni tisti, ki so zaviti v žalostno črnino in podrejeni.

Vendar je trenutno na Kosovu nastopil navidezen mir. Pojavljajo se le razni plakati Kosovo-republika, nepojasneni ostajajo razni požari ter okvare strojev po tovarnah. Na stotine Albancev je ali bo vrženih iz delovnih mest ali funkcij, na njihovo mesto bodo prišli Srbi in Turki. V času katastrofalne ekonomske krize, bodo nudili Srbom na Kosovu brezplačno stanovanje ter... dvojne plače!?

Pred kratkim je zasedal Evropski parlament. Na dnevnem redu se je znašlo glasovanje o resoluciji o Kosovu. Z njo je dobilo Kosovo mednarodno razsežnost, trenutna jugo-politika pa krepko klobuto, pravijo iz Ljubljane. Na seji v Strasburgu so namreč poudarili, da bi nacionalistično prerokanje v Jugoslaviji lahko imelo resne posledice za celotno Evropo.

Po mnenju italijanskega glasila "UNITA" bi bil resnejši obračun med Slovenijo, Hrvaško in Srbijo grozljiv, saj bi zamajal mednarodno ravnotežje in v dogajanja potegnil tudi Italijo. "Unita"

opozarja, da je Italija podpisala Osimski sporazum z Jugoslavijo in ne s pozameznimi republikami, ti pa bi prenehali veljati v slučaju "jugo holokausta". Isto bi se zgodilo s sporazumi, ki jih je Jugoslavija podpisala z drugimi sosedji. Janez Stanovnik je izjavil v intervjuju v črnogorski "Pobjedi", da bi bila odcepitev Slovenije samomorilska poteza.

Jugoslovanske oblasti so zahtevo Slovenije, da se v novo slovensko ustavo vključi amandma o pravici odcepitve od Jugoslavije ter slovensko samoopredelitev, proglasile kot kontrarevolucionarno. Milana Kučana pa so obtožili, da vse to tolerira.

Sicer pa, meni "The Economist" Slobodan Milošević ne bo dovolil, da bi se nekatere republike kar tako odcepile, na koncu koncev sta mu potrebni relativno bogati Slovenija in Hrvaška, da bi mu pomagali vzdrževati njegove novoosvojene predele Jugoslavije.

Po mnenju stranskih opazovalcev je želja Slovenije, da se v novo ustavo vključi pravica do odcepitve le dokaz slovenske odločnosti, da bi zadržala svojo samostojnost, predvsem v odnosu do Srbije.

19.aprila je zmagal predlog slovenskih in hrvaških nasprotnikov in kongres bo IZREDNI. Vsekakor je na koncu Hrvaška popustila, slovenski delegati pa so bili tokrat vztrajni in vsi do zadnjega glasovali proti izrednemu kongresu, kar bi lahko pomenilo, da ga bo Slovenija enostavno bojkotirala.

Nepoznavalec jugo politike se bo vprašal zakaj toliko vročih besed okrog tega? Izredni kongres bo usoden, ker bo pomenil opustitev načela enakopravne zastopnosti vsake republike. Delegate bodo vo-

število Slovencev, miličnikov in vojakov. Reuter je poročal, da je med ostalimi tudi Društvo slovenskih pisateljev zahtevalo naj se ti fantje odpokličejo iz Kosova.

Novo ustanovljenim zvezam v Sloveniji se ne godi nič kaj dobro, saj so revne kot cerkvene miši. Predvidevajo da trenutno šteje Socialdemokratska zveza okrog 1000 članov. Slovenska demokratična zveza šteje trenutno 1500 članov. Slovenska kmečka zveza, ki ima med novoustanovljenimi zvezami najugodnejši položaj, tako statusen kot finančni, šteje ta čas že okrog 20.000 članov. Pred kratkim je prispelo iz Ljubljane od Slovenske demokratične zveze pismo, v katerem med ostalim piše:

"Lepo, da za naše delo veste tudi v Avstraliji, kajti naš cilj je med drugim tudi ustvariti v naši domovini takšne pogoje, da se bodo naši rojaki, ki živijo danes raztreseni po vsem svetu, radi vračali domov, torej tja, kamor v resnici spada. Da bi pa to uresničili, potrebujemo vse zainteresirane ljudi, ki so pripravljeni pri tem sodelovati.

Pogoj za včlanitev v našo zvezo, ki sebe razume kot gibanje za vzpostavitev parlamentarne demokracije in kot stranko, je strinjanje s programsko izjavo in seveda začasnimi pravili.

Ker želimo biti finančno neodvisni, imamo tudi članarino, ki za zaposlene znaša 30.000 dinarjev (okrog 5 avstral. dolarjev) za upokojence in študente pa 10.000 dinarjev".

Del programske izjave SDZ:

Zaradi dosedanje neučinkovitosti in neuspešnosti obstoječega političnega sistema,

Nadaljevanje na 4. strani

ZMAGOVALKA EVROVIZIJE 89

Skupina Riva iz Zadra, ki je zmagala na letošnji Evroviziji v Lausannu v Švici.

LJUBLJANA:

V nedeljo, 2. aprila 1989, je na neposrednem odločanju o članu predsedstva SFRJ iz SR Slovenije za dr. Janca Drnovška glasovalo 722.058 ali 56,07 odstotka volilnih upravičencev, za inž. Marka Bulca 529.704 ali 41,14 odstotka. Udeležba na glasovanju je bila skoraj 85-odstotna.

lili na temelju skupnega števila članov in Srbije, ki ima najštevilčnejšo partijo bo v premoči. Se pravi zmagala bo večina ter si tako podredila manjšino.

Slovenska ideja o civilnem služenju vojaškega roka, ki so ji v Jugoslaviji toliko nasprotovali, je te dni prispela do skupščine Jugoslavije. Osnutek zakona določa, da bodo v bodoče pripadniki nekih verskih skupnosti, ki ne dovoljuje uporabe orožja, lahko služili vojaški rok ne da bi jih bilo treba nositi orožje, le rok bi bil podaljšan, namesto 12 mesecev bi služili 24.

Aprila je bilo slišati iz Slovenije tudi veliko pritožb zaradi napol tajnega odhoda nekaterih rezervistov na Kosovo. Nekateri vojne obveznike iz Slovenije so namreč vpoklicali in jih brez pravih informacij odpeljali v pokrajino, javnost pa o tem šele obvestili naslednji dan. Sorodniki sploh niso vedeli kam so njihovi fantje in moške šli. Zato je bil na Kosovo poslana posebna delegacija iz Slovenije, da bi se prepričala kaj se dogaja z vpoklicanimi rezervisti.

Telex piše, da je to dejanje kontra udarec zborovanju v Cankarjevem domu in pravi, da veliko ljudi po Sloveniji dojema takšno ravnaje jugoslovanske oblasti kot še eno nacionalno ponižanje. Prav tako je slovensko javnost razburilo dejstvo, da je nemire na Kosovu moralo "krotiti" tudi lepo

Na letošnjem festivalu evropske glasbe, znanim pod imenom Evrovizija, ki je bila letos v švicarskem Lausannu je zmagala in si med 21. nastopajočimi osvojila prvo mesto skupina "Riva" iz Zadra s popevko Rock Me.

Letos je Jugoslavija zmagala prvič v zgodovini te prireditve, ki je bila tokrat že štirideseta po vrsti. Skupina Riva je sicer še zelo mlada in ustanovila se je za novo leto 1986 in doslej ni imela še nobenega večjega hita. Vendar se je na Evroviziji izkazalo, da so tokrat čisto zadeli evropski okus oziroma vsaj delno približali tistemu, kar je res vseč najširšemu krogu poslušalcev.

Postavlja se tudi vprašanje, kako bodo prihodnje organizirali evrovizijski spektakel, kje bo, kdo ga bo plačal. Nekateri so baje prepričani, da je zmaga na popevki Evrovizije ze vnaprej dogovorjena, in bi v takem primeru pomenila napad na jugoslovansko stabilizacijo... V.K.

A.&E. KODILA

CONSTRUCTION PTY.LTD.

66 Millicent Ave, Bulleen
Tel.850 8658

Nadaljevanje s 3. strani

zaradi zaostajanja Slovenije, in Jugoslavije za evropskim razvojem in zaradi ponavljajočih se kršitev temeljnih človekovih in državljanskih pravic v Sloveniji in Jugoslaviji bomo ustanovili SDZ...."

Do sedaj so Demokrati zbrali ravno toliko denarja, da si lahko plačajo tajnika in administrativne stroške. Ostale stroške pa

demokratski "aktivisti" poravnajo iz svojega žepa.

V Slovensko demokratično zvezo se lahko vključi vsak in jo tako s tem podpre moralno in materialno. Naslov je: SDZ, Komenskega 7, 61000 Ljubljana.

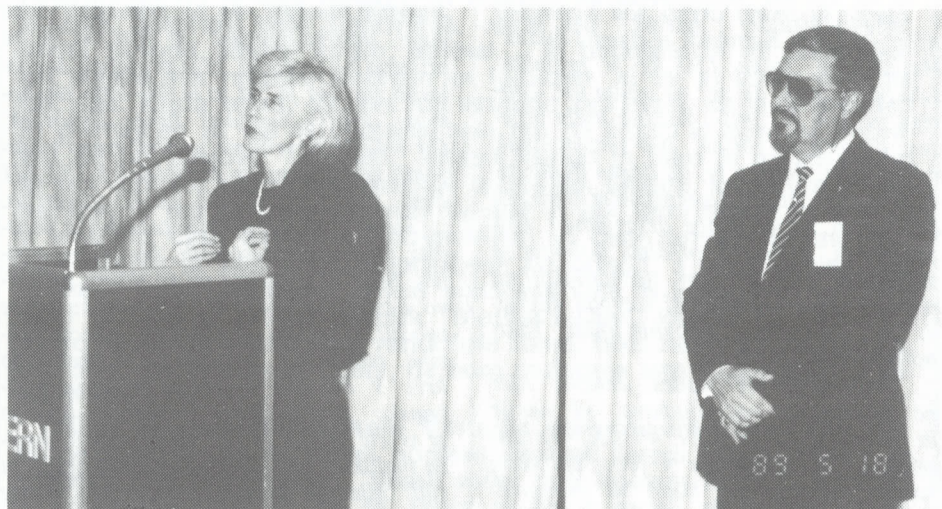
Predsednik SDZ je univerzitetni profesor dr. Dimitrij Rupel, v izvršnem odboru zveze pa zasledimo tudi znani imeni Janez Janša in Venko Taufer. Prvi redni kongres je SDZ sklicala za letošnji maj.

Dogajanja v starem kraju postajajo torej iz dneva v dan vse bolj utelešenje tesnobe in strahov, ne le za Slovenijo, Hrvaško, Albance in druge manjše narode – tudi preostali svet zaskrbljeno ugiba, kot piše Telex, ali bo celotna Jugoslavija postala Kosovo, bo vihar, ki je zajel južno pokrajino, razpihal seme mednacionalnega sovraštva po celem Balkanu in tudi po Evropi?

Sredi aprila letos je pred številčno množico v Rimu posvetil del svoje molitve jugoslovanskim narodom tudi Papež Janez Pavel II.

Viri: Telex, Delo, Oddaje na radiu 3 EA, SDZ.

Prispevke uredila Stanka GREGORIČ

MELBOURNE, 18.5.1989 – V Southern Cross Hotelu je Yugoslav-Australian Chamber of Commerce ali domače prevedeno Avstralsko-jugoslovansko združenje pripravilo srečanje avstralsko-jugoslovanskih podjetnikov z namenom izboljšanja in povečanja poslovnih odnosov med Avstralijo in Jugoslavijo. Med častnimi gosti so bili jugoslovanski ambasador dr. Boris CIZELJ, generalni konzul iz Melbourn Tanasijev Unuković – generalni konzul SFRJ, Zoran Popović – konzul, Ivica Dronjić – vice konzul, gosta iz TV Vojvodine Ljubomir Lukić in Duško Čelić, ki pripravljata dokumentarno oddajo za olimpijske igre 1996, ki bodo po vsej verjetnosti v Avstraliji in županja mesta Melbourne Winsome Mc Caughey. Na sliki so trije ustanovni člani tega združenja in sicer z desne proti levi Saša Koludrović – predsednik, Marija Jockel-Vukadinović – član, dr. Boris Cizelj – ambasador, Toni Zajc – blagajnik združenja.

VABLJENI NA JAT V LETALSKEM PROMETU NOV KVALITETNEJŠI RAZRED

Jugoslovanski letalski prevoznik je uvedel kvalitetnejši razred Adriatic Club Class v medcelinskem poletu.

V mesecu maju so v JAT-ovem predstavništvu v Melbournu imeli predstavitev novega poslovnega razreda imenovanega ADRIATIC CLUB CLASS. Ta je namenjen predvsem poslovnim ljudem, ki veliko potujejo v oddaljene celine in so med potovanjem potrebni posebne pozornosti, saj gredo izključno večinoma na službeno-poslovna potovanja. Tako Adriatic (ime je dobil po našem Jadranskem morju) Club Class nudi potnikom dokaj visoko kvalitetne usluge. Seveda se vse začne pri nakupu posebne letalske vozovnice, s katero si potnik zagotovi popolno ugodje in udobnost med poletom.

Letalo JAT DC-10 je posebno prirejeno za Adriatic Club Class, število sedežev je precej manjša in letalo v ta razred sprejme 34 potnikov. Širina sedežev je 104 cm, razporejeni so samo v treh vrstah po parih in prostora med njimi je veliko. Poslovnim ljudem se ponavadi zelo

mudi, saj morajo biti točni in sveži na delu, zato je vsakemu, ki se odloči za potovanje z Adriatic Clubom omogočeno, da v najhitrejšem času opravi pregled prtljage, vstopi in izstopi prvi iz letala, ima poseben dostop v "launge" na letališčih, med poletom je servirana posebno pripravljena lahka, vitaminsko bogata hrana z veliko sveže zelenjave in svežega sadja. Hrana se celo streže v porcelanastih in kristalnih posodah, skratka zelo razkošno.

Torej po besedah območnega direktorja za področje Viktorije, Tasmnije in Južne Avstralije Jovana PLAVŠE, JAT zagotavlja vsem poslovnem, ki potujejo z Adriatic Club razredom iz enega na drugi konec sveta, da bodo kljub dolgemu poletu ostali sveži in spočiti, pripravljeni na delo, kakor da bi se pravkar vrnili s sprehoda.

Če je res, se pa sami prepričajte!

JAT-ova letala so v prejšnjem letu prepekljala 5.4 milijone potnikov in so po evropski lestvici na 10. mestu, v svetovni pa na 31.

Vida KODRE

Območni direktor JAT-ovega predstavništva JOVAN PLAVŠA v Melbournu med predstavitvijo novega kvalitetnejšega razreda v letalskem prometu imenovanega Adriatic Club Class (v sredini), na desni prodajni agent za JAT, na levi Vida Kodre (za uredništvo Vestnika).

euro furniture

Division of EUROINTERNATIONAL PTY.LTD.

Wide range of:

- Colonial and Contemporary dinning settings
- Rocking chairs
- Bentwood chairs
- Modern bedrooms

From top Slovenian furniture producers

Available at all leading furniture retail stores.

Factory show room:

3 Dalmore Drive, Scoresby, 3179, Victoria.

Telephone: (03) 764 1900

WE BRING WOOD TO LIFE!!

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. – vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

BRSKANJE PO PRETEKLOSTI

V Šentjoštu nad Horjulom – kjer krajanji še vedno nosijo breme, medvojnih dni, ker so tu protikomunistični oddelki dobivali močno podporo ljudstva – so imeli v januarju srečanje uglednih oporečnikov Slovenije, na katerem so javno razpravljali o zablodah medvojnega in vojnega partijske politike, ki da ni kriva le za tragični razkol med vojno, ampak tudi za zdajšnje gospodarsko in politično polomijo.

“Bistvo naše partije je bilo priti na oblast”, je dejal France Bučar. “To, da se je partija borila za oblast je leglo vsega zla... 40 let doktrinacije je nujno pustilo posledice...”

Spomenka Hribar, ki že leta propagira narodno spravo je v nabito polni dvorani dejala:

“Bilo mi je 40 let, ko sem prvič zvedela za tragični poboj domobrancev v Rogu... To me je tako pretreslo, da se je od takrat moje življenje do temeljev spremenilo. Začela sem brskati po papirjih in izvedela toliko, da še danes komajda nosim vse s sabo...”

Janez Janša, eden od obsojencev na vojaškem sojenju v Ljubljani lanskega julija, je povedal, da narodne sprave ni dosegel še noben narod, ki je bil med seboj generacijsko skregan.

“Morajo se dopustiti različne interpretacije. Ne bi smel biti zatiran tisti, ki drugače gleda na NOB. To je temeljni pogoj za narodno spravo. To kar smo se do zdaj učili iz šolskih učbenikov sploh ni zgodovina ampak ideologija.”

Ivan Borštner, tudi znan iz omenjenega procesa na vojaškem sodišču je izjavil svoje občudovanje nad prebivalci te hribovske vasi, ki jim je kljub nenehnim pritiskom uspelo ohraniti izvirne običaje, prepričanje in identiteto.

Pisatelj Jože Snof je povedal, da največ snovi za svoje romane črpa iz borb med bratomorno vojno, ki je zanj revolucija in ne NOB. Vendar po njegovem ni bil samo boljševidem kriv za vse nasilje. Enako agresivna je bila tudi cerkev. Dejal je: “Oboje je treba jemati kot zgodovinsko tragiko.”

Dr. Ivan Urbančič pa je predstavil Slovensko demokratično zvezo, ki si bo prizadevala za hitrejšo vpeljavo demokratičnega programa, čeprav še ni politična stranka, kajti za to še nima možnosti v dosedanem političnem sistemu.

ČRNI OBLAKI NAD SLOVENIJO –PRICETEK NOVEGA OBDOBJA–

Obstaja teorija, ki pravi, da človekovo življenje poteka v obdobjih sedem let. V sedmem letu življenja je pričetek resnega šolanja – v štirinajstem pubertetni razvoj – v enaindvajsetem polnoletnost in tako naprej.

Če pa pogledamo na bližnjo preteklost našega naroda se nam nekako ponudi sklep, da se to število sedem poveča desetkrat: na sedemdeset. Kar poglejmo: Leta 1848 je bil proglašen Program Zedinjene Slovenije; sedemdeset let kasneje, leta 1918 je slovenski narod postal gospodar na večini svojega teritorija; lani, zopet po sedemdesetih letih od preklica države SHS pa smo bili priča pričetka novih usodnih dogodkov. Dogodkov, ki bodo morda okrepili njegovo suverenost ter mu prinesli samostojnost, kakršne dosedaj še ni užival ali pa bo podvržen surovi sili tistih, ki pod krinko bratstva in edinstva žele dobiti vse narodnosti Jugoslavije v kolo, ki bo moralo plesati po njihovi muziki.

Treba je samo brati novice, ki v zadnjih mesecih prihajajo iz stare domovine, pa nam bo jasno, da se v Jugoslaviji razvija proces, ki bo imel usode polne posledice. Preveč zahtevno bi bilo tukaj podrobno navesti vse številne incidente, ki to potrjujejo. V naslednjem je le nekaj podatkov o dogodkih iz nedavne preteklosti, a prav verjetno je, da bo v času, ko bo ta številka Vestnika zagledala dan, prišlo že do novih razvojev, ki bodo še bolj direktno nap erjeni proti Sloveniji, kot dosedaj.

PO PRETEKLOSTI VRTAJO

Sedaj, ko je v Sloveniji začel veter racionalnosti so mnogi pričeli analizirati dogodke iz polpretekle dobe, kateri so bili dosedaj skriti pod plaščem uradne tajnosti, katerega si doslej nihče ni upal odgrniti. Na dan prihajajo novi podatki, ki so bili leta prikrivani. Tako se je med drugim pojavilo vprašanje, kam so hitro po vojni izginili mnogi borci, ki so se pridružili partizanom potem, ko so poprej služili pri zaveznikih.

V javnost je prišla novica, da se je že več kot pred desetletjem pojavila med nekaterimi mlajšimi člani slovenske skupščine ideja, da naj se za določene važne politične funkcije izbira med več kandidati in da se ne voli slepo samo tistega, katerega predlaga vodstvo partije. Poslanci, ki so to predlagali so bili tedaj popolnoma izrinjeni iz javnega življenja.

Razčističujejo se podrobnosti o takomenovani cestni aferi in vlogi, ki jo je pri tem igral pokojni predsednik IS Slovenije Stane Kavčič. Sedaj se ve, da se je zameril centralistično usmerjeni skupini, ko je protestiral, da se v svetu izposojeni denar za ceste v Sloveniji uporabi za cestna dela v Srbiji. Prisiljen je bil odstopiti z mesta predsednika in ni mu bilo več dano, da se nadalje politično udejstvuje.

Pri iskanju podatkov o Stanetu Kavčiču in njegovi vlogi pri obisku Cirila ŽEBOTA v Sloveniji so se zainteresirani obrnili tudi na nekatere osebe izven meja slovenske republike. Med temi je bil tudi Cav. Vinko Levstik, poznan nekaterim Slovincem v Avstraliji kot nekdanji lastnik hotela Bled v Rimu.

To je povzročilo hudo kri pri nekaterih bivših partizanskih borcih, ki so sedaj s svoje strani pričeli brskati po preteklosti in odkrili, da je bil Levstik pri domobrancih in kot tak sodeloval pri ubijanju partizanov. Istočasno pa tudi navajajo, da je Levstik pred leti bil v Sloveniji, kjer so ga vozili v uradnem avtomobilu in, da mu je pri vstopu na jugoslovanska tla stala ob strani služba državne varnosti.(Nedeljski dnevnik 2.4.89).

V Telexu (16.3.89) pa piše Marjan Raztresen, da so v Črnomlju proslavljali 46. obletnico zasedanja Narodno-osvobodilnega sveta:

“Izrečenih je bilo (spet) veliko lepih besed o naši državnosti, pridobitvah NOB, ljudski demokraciji itd., toda niti na tok-

ratni černomajski proslavi ni nihče omenil, kdaj bodo plačani boni in partizanske obveznice, pa tudi vprašanja krivičnih zaplemb zemlje, nacionalizacij poslovnih prostorov in arondacij se nihče ne dotakne. Razumljivo pa je seveda, se niti na takih proslavah, niti v drugačnih pogovorih, ne dotaknejo dogodka iz maja 1942, ko so partizani pri Kanižarici pobili več kot 50 ciganov...”

NEZDRAVA MRŽNJA

Na letošnjo mednarodno turistično borzo v Berlinu je potovalna agencija Slovenija turist prinesla nekaj potniških programov zloženih v ovitku pod naslovom “Slovenija je nekaj drugega”. V dodatnem besedilu pa piše med drugim, da je Slovenija najzahodnejša in hkrati najbolj razvita jugoslovanska republika ter, da se zgodovinsko, jezikovno in po miselnosti v marsičem razlikuje od drugih jugoslovanskih predelov, predvsem od tistih čisto na vzhodu in jugu.

Skupina jugoslovanskih turističnih trgovcev pa se je zaradi tega silno razburila in sklenila, naj se slovenski prospekti položijo pod vse druge, tako, da jih je bilo težko najti.

Nezdrava psihoza množic v južnih delih Jugoslavije se kaže tudi na športnih prireditvah. Tako je bil demoliran stadion na Reki in po nogometni tekmi v Pristini je prišlo do resnih izgrediv.

Lahko pa tudi beremo med vrsticami komentarjev v dnevnem tisku o posledici “nagradnega” potovanja Partizanovih navijačev v Zagrebu, kjer so trčili na Dinamove navijače in policijo. Začeli so se obmetavati z vžigalniki kamenjem in predmeti, ki so jih odlomili na stadionu. Že v prvem polčasu so začeli razbijati reklame in zagrebški navijači bi takoj obračunali z njimi, če jih ne bi zadržala milica. Ob tem je bilo sedem ranjenih in 26 aretiranih.

Materialno škodo poleg razbitin na stadionu sestavljajo še trije razdejani avtobusi in vlak s katerim so navijače odpeljali nazaj v Beograd.

Nemiri ob priliki nogometnih tekem v Evropi in tudi drugod po svetu niso nič posebnega več. V Jugoslaviji pa so še toliko bolj obžalovanja vredni, ker imajo poleg športnega še nacionalno politično ozadje.

Marijan PERŠIČ

Gozd v parkilišču

Pred tednom dni, ko sem razgrnil lokalni časopis, me je z njegove prve strani pozdravil prijazni nasmešek Metke Škrobar – poznane in cenjene slikarke na Zlati obali. Fotografija v barvah preko skoraj cele strani je pokazala Metko, (mnogi rojaki v Melbourne se jo še spominjajo kot Metka Slavčič, Lepotica S.D.M. v letu 1969)

kako dodaja svoje ime na veliko stensko sliko, katero je izdelala za hotel ANA v Surfers Paradise.

Bil sem prijetno presenečen, kljub temu, da sem vedel, da je Metka podvzela to veliko delo, kajti nisem pričakoval, da bo končano tako hitro, niti, da bo zbudilo tako velik pozitiven odmev v časopisih na Gold Coast-u. Končno pa se temu ni čuditi, kajti kombinacija barv in cela sestava slike, ki predstavlja sceno iz “Rainforest”-je izdelana tako večje in prepričljivo, da mora pričarati tudi tistim očem, ki so bile za to poprej slepe, naravne lepote pragozda.

Metka mi je, še predno je pričela s tem projektom povedala, da bo ta naloga zanjo, navzlic temu, da se bavi s slikarstvom že kakih deset let, nekaj novega in zelo zahtevnega. Kajti, da bo to njeno prvo delo tako

velikega obsega, da bo prvokrat slikala na betonski zid ter prvokrat uporabljala akrilne barve.

Ta slika na betonsko steno kletnega avto-parkilišča je del 3 milijonske renovacije velikega hotela ANA. Uprava hotela je namreč bila mnenja, da njih gosti dobe prve vtise Surfers Paradise-a prav v parkilišču. Ta predočba gozdov pa naj bi jim pokazala, da Surfers Paradise niso samo sonce in peščena obala, ampak tudi lepa neskrunjena priroda v zaledju Zlate Obale. Da se tam najdejo kristalno čista jezera, šumeči slapovi, živopisane ptice ter flora raznoličnih barvnih odtenkov. Da tam gozdne živali, pa celo žuželke kažejo svojstveno privlačno čarobnost.

Metki je vse to uspelo odlično prikazati v 10 x 3 m velikem “muralu”, katerega je dokončala v pičlih dveh in pol tednih s trdim osemurnim delom na dan. To delo, ki ga cenijo na 12.000 dolarjev vrednosti, je Metka napravila brezplačno, kajti kot je izjavila dopisniku dnevnika “Gold coast Bulletin”: “Jaz občudujem in uživam Rainforest in mislim, da je to tudi glavni razlog, da sem sprejela to delo.” Rekla je še, da ji je to

By courtesy of the " Gold Coast Bulletin "

delo nudilo mnogo samozadovoljstva, saj je spremenilo siv zid v nekaj bolj živahnega in, da se bo od zdaj naprej z veseljem lotila sličnih ponudb.

Metka je do tega časa uporabljala predvsem vodene barve ter kot teme svojih del uporabljala pejsaže ter študije ptičev in rastlin. V zadnjih nekaj letih njeno ime postaja vedno bolj poznano v slikarskih krogih Avstralije, pa tudi že izven

našega kontinenta. Njene slike so stalno razstavljene po galerijah v Brisbane, Gold Coast, N.S.W. in Viktoriji, najde pa se jih tudi po zasebnih zbirkah v Evropi, na Japonskem, New Zealandu in Ameriki. Lani je sodelovala na razstavi zdonskih slikarjev v Cankarjevem domu v Ljubljani. Letos od 22. avgusta pa do 2. septembra pa bo imela samostojno razstavo v Eltham Gallery v Melbourne.

Metka, ki rada ob vsaki priliki povdari, da je slovenskega porekla, si je že s svojimi dosedanjimi deli zagotovila mesto med uglednimi slikarji Avstralije. Njena ljubezen do slikarske umetnosti, njen ustvarjalni talent, kakor tudi njena zdrava ambicija ustvarjati vedno boljše in lepše, kažejo, da bomo o njenih delih slišali tudi v bodoče še mnogo pohval.

Marijan Peršič

BILO JE DRUGAČE IN ŠE BO VESELO

Nadaljevanje z naslovne strani.

Posebno priznanje gre naši radijski napovedovalki iz radija 3EA ELI CI RIZMAL, ki je svoje govorne sposobnosti spretno, duhovito skratka lahko rečem profesionalno uporabila ta večer. Tudi njen mož VINKO RIZMAL se na take reči spozna in hočeš-nočeš je svojo igralsko vlogo pijančka kaj hitro spremenil v dokaj prikupno, veselo, razigrano, za ljubezen vedno pripravljeno debelo deklenco, ki je osvajala vsa moška srca an-

ni z metlo odgnala z odra. Ko smo že pri MARCELI BOLE – naši pesniški korenini, matere pesmi, ki se je tudi odrezala kar z dvema sestavljenimi posebno za ta večer. S svojim humorističnim nastopom sta nas odlično zabavala tudi humorista FRED TOPLAK v vlogi Tofa in ZVONKO PENKO v vlogi Koširja. Pa brez globokega glasu LJUBA PIRNATA tudi ni šlo, ko je v vlogi zobozdravnika počasi pilul globoko

Odkrili smo dva skrita talenta, to je naš, vedno resni tehnični oblikovalec VASJA ČUK (na levi) in dokaj umirjen in ugleden družinski mož VINKO RIZMAL. Oba v vlogi pijančka, katera jima sploh ni delala nikakršnih težav. Enkrat nastop!

Res jih je veliko teh pevcev v tem pevskem zboru SDM pod vodstvom BRANKA SOSIČA. Jasno, da pevci vedno pojejo, pa nikoli nič ne rečejo. Tokrat pa smo jih pripravili, da so tudi kakšno rekli in so povedali, da jih pevovodja stalno kritizira. Kaj hitro jih je Branko pohvalil in tako so zapeli na željo občinstva kar štiri lepe pesmi.

Brez naše slavne, neutrudljive, energije polne, vedno nasmejane in prijazne samouke pesnice pa res ne gre – Marcela Bole in njeno geslo na koncu vsake pesmi: ŽIVELI SLOVENCİ TU IN POVSOD, ŽIVEL NA VEKE SLOVENSKI NAŠ ROD!

sambla KARANTANIJE, ki nas je ta večer zabaval in tudi z organizatorjem dobro sodeloval, saj ni bilo nobenih nepotrebnih zastojev med celotnim programom. Našega Vestnikovega tehničnega izoblikovalca VASJA ČUKA smo ta večer nekako drugače uporabili in ga spremenili v dobrega humorista. Sprva je šlo težje, saj se je upiral, in če omenim, o narodni noši sploh slišati ni hotel. Res nam je vzelo dobra dva meseca, da smo ga prepričali, da bo oblečen v narodno nošo, pa se je navsezadnje le izplačalo, kajne. Pa ne samo to! Kot dober pisatelj je vse svoje besedilo oz. točko pripravil in napisal sam in tako izpovedal svojo zgodbo oziroma če jo lahko imenujem kar Ujetega ptiča tožba, saj je ves čas pripovedovanja jadrkaval nad usodo med poročenimi pari in dokazoval, kakšne smo pač ženske, pa nad svojimi otroci, pa o psu, ... in da v družini res on nosi hlače, vendar le s to razliko, da jih nosi pod predpasnikom in tako naprej, dokler ga Marcela Bole

raščen zob naše uboge pacientke, ki je vzdihovala in trpela, da je kaj.

Novost prireditve je bilo tekmovanje v izboru NAJ, NAJ SLOVENCA... ali s tujko rečeno mistra Slovenije, ker smo menili, da so moški zaradi tega prikrajšani, saj so lepota tekmovanja vsakoletno organizirana le za dekleta. Tako smo ta večer izbrali najpametnejšega, najlepšega, najšarmantnejšega, najmočnejšega, najnežnejšega in skratka Naj Slovenca IVANA LAPUHA in mu podelili Vestnikovo priznanje. Drugo in tretje mesto je bilo nagajeno s steklenico izbranega domačega vina, vsi ostali tekmovalci pa so dobili za tolažilno nagrado skatlico domačega Droginega lipovega čaja in upanju, da se naslednje leto dobro izkažejo v znanju, petju, plesu in dobrih vicih.

Da je bila prireditev res dobra, je dokazovala polna dvorana in sam predsednik društva SDM FRANK PROSENIK

LIPA

Lipa --- "Slovenski simbol".
Ko prideš do lipe, malo postoj.
Ko zvezde zasvetijo in pada že mrak,
pod lipo ustavi rad parček se vsak.

Iz listov je Micka krilce naredila,
pod lipove liste tudi Janeza skrila.
"VESTNIK" v rokah je ljubček držal,
iz Melbourne mu ga je prijatelj poslal.

Lunca je videla, kaj se pod lipo godi,
so jo zvezde prosile, naj še molči.
Mati z lentirno je Micko iskala,
slišala, kako se je sladko smejala.

Micka mater zagleda, se nič ne boji,
z novico vsa srečna k njej hiti.
"Mati, oj mati, tudi ti se lahko veseliš,
iz lipove korenine kmalu zeta dobiš."

Sliko poročno bova v Vestnik poslala,
saj tudi v Melbourne je Slovenija mala!

Pošta rada večkrat zastane,
vrstice prepozne ne pridejo do objave,
Petru se včasih čudno zdi,
ker kake objave v Vestniku ni.

Na star stroj Vida piše,
hudo se mudi, da komaj diše.
Zraven še večerjo kuha,
v lonec pade včasih muha.

Potem pa pridejo zablode,
na vratih Vida pove tudi svoje.
Pravi: VASJA ti si kriv,
Če boš naš Vestnik zavozil.

"Ti, večji Vestnik bi rada imela,
a kje boš dolarje vzela?
V Vestniku je preveč reklame,
a tega nerade čitajo naše dame."

Nocoj trkam na srca, Vestniku darilo,
da manjka dolar se bo kmalu pozabilo.
Če ta akcija bo dolarjev kaj nabrala,
na nov stroj bo urednica Vida pisala.

Ansambel Karantanija v ta namen igra
nocoj,
želim,
da bo dovolj denarja za nov pisalni stroj.
VESTNIK lepši, širši bo ostal,
pričal, da tu je Slovenec kraljeval.

Živeli Slovenci tu in povsod,
živel na veke SLOVENSKI NAŠ ROD.

Marcela BOLE

Tudi Lidijo Lapuh – našo mlado Slovenko smo povabili na prireditev, ki nam je zapela dve šaljivi pesmi.

je stopil na oder, pogledal na uro in dejal: "Glejte, ura je ena in pol, pa me čudi, da še ni nihče vstal in odšel domov". Da, zelo, zelo lepo je bilo, zelo pestro, zelo veselo, nekaj zelo drugačnega od tega kar smo imeli dosedaj, kdaj in kje boste pripravili še kakšno tako prireditev in podobno so spraševali in menili številni udeleženci te prireditve.

Skratka, kot pobudnik in organizator te prireditve se vam vsem zahvaljujem za polno številni obisk, za vaše sodelovanje

z upanjem, da bo naslednja prireditev še boljša, pestrejša, bogatejša, saj tudi na tak način Slovenci širimo in ohranjamo slovenski jezik in našo kulturo. Tudi vsem, ki so prispevali dobitke za sročelov (Euro International - gugalnik, John Hojnik – Smallgoods in še nekateri) in nam tako pomagali do finančnih sredstev v našem uredniškem odboru – ISKRENA HVALA!

Vida KODRE

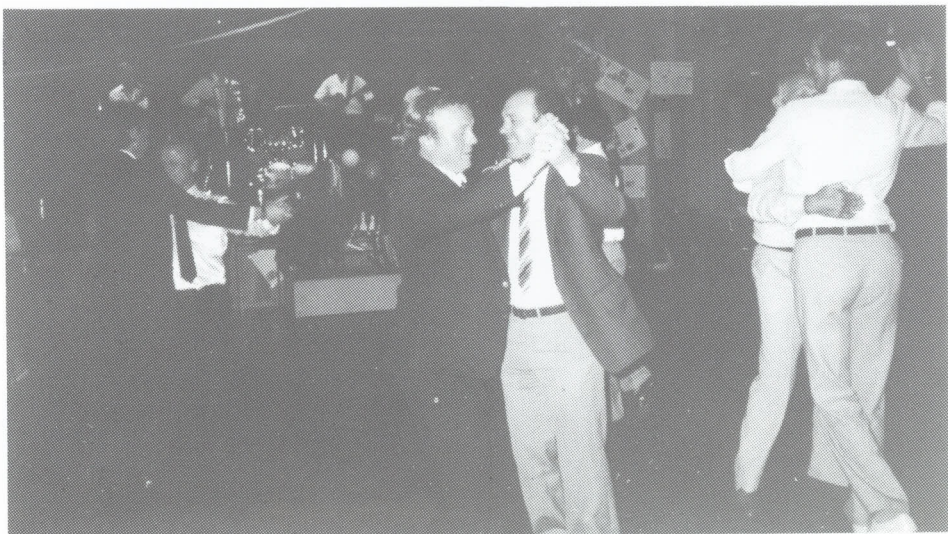

Debela deklica osvaja in trga moška srca ansambla Karantanije. Celo bobnar se ji je nasmejaj.

Da ne rečemo, skoraj poklicna humorista, tako dobra sta bila in sicer z leve ZVONKO PENCA v vlogi Franca Koširja in z desne FRED TOPLAK v vlogi Tofa. Oba sta kot namazano streljala vice, seveda boljše kot pa kozle, kljub temu, da sta oba lovca.

Izbrani Naj, naj Slovenec IVAN LAPUH s svojo soplesalko Frankom Prosenikom (drugo nagrajeno mesto), ker je povedal najboljši vic na najbolj smešen način, ko ga je prevedel iz angleščine v slovenski jezik.

No, no, nikar se ne bojte, nič vas ne bo bolelo, najprej bom malo namazal.... Ta dialog se je odvijal za zaveso, seveda poslušalci res niso vedeli zakaj se gre, ali je to bil ginekološki pregled ali kdo ve na kaj je vsak pomislil, na koncu pa se je le izkazalo, da je šlo za pacientko z obolelim zobom. LJUBO PIRNAT – zobozdravnik in ELICA RIZMAL – pacientka.

Naš Intervju – Sherrill O'Connor-Šraj

KDOR SE OD TUJCEV NAUČI SLOVENSKO -TA ZASLUŽI ZLATO MEDALJO

Za naš pogovor smo se namenili k družini Šraj. Prav gotovo vsi ne poznate te mlade družinice. Vprašali se boste, zakaj nas je pot vodila prav k njim? Zakaj smo se odločili za naš pogovor z njima, s Sherrill in s Pavletom?

Najprej naj povemo, da je to mešan zakon in sicer Pavle je "pravi Slovenec" doma iz Radovljice, Sherrill pa je Avstralka in sicer po rodu Irka. Živita tu v Melbournu, točneje v Hamptonu. Družinica govori doma in jasno tudi pri njihovih slovenskih prijateljih lepo slovenščino. Sherrill tako dobro obvlada slovenski jezik, da človek skoraj ne bi mogel verjeti, da v njej ni nobene "slovenske korenine".

Za naše Vestnikove bralce nam je Sherrill z navdušenjem pripovedovala, kako je spoznala moža Pavleta in kako se je začela učiti slovenski jezik.

"Kot študentka pravne in filozofske fakultete v Melbournu, sem hotela še študirati glasbo. Moj konjiček so bile orgle, zato sem se odločila, da oddidem na specializacijo na konzervatorij na Dunaj. Hotela sem študirati pri profesorju za interpretacijo Bacha, zakar sem ga morala čakati celih pet let. Tako sem na konzervatoriju spoznala Pavleta, ki je študiral klasično kitaro. Pavel pa je poleg študija honorarno delal v muzeju starih instrumentov. Pomagal je restavradorjem izdelovati oziroma popravljati instrumente. Ker me je tudi to zanimalo, me je Pavel večkrat popeljal v "svojo delavnico". Tako sva s Pavletom postala prijatelja. Na žalost sva se morala pogovarjati v nemščini, ker jaz nisem razumela slovensko, Pavel pa ne angleško.

Pavel me je med tem časom tudi popeljal domov v Slovenijo, tako sem prvič videla kraje v Sloveniji in sem jih tudi

takoj vzljubila. Moje specializacije je bilo konec in morala sem se vrniti v Avstralijo. Že takoj, po nekaj dnevih moje vrnitve, sem se odločila, da se bom v Slovenijo vrnila čimprej in to z znanjem slovenskega jezika. Takoj sem začela iskati vse možnosti, da bi dobila učno čtivo slovenskega jezika. Hodila sem od knjigarne do knjigarne, od knjižnice do knjižnice, a brez uspeha. Pri znancih sem izvedela, da tako gradivo lahko dobim pri Heleni Leber (takrat Van de Lak). Helena mi je z navdušenjem posodila knjigo s ploščami. Vsak dan sem pridno študirala in ponavljala, tako, da sem se po treh mesecih zopet vrnila v Slovenijo z znanjem slovenskega jezika. Obiskala sem Pavleta in ga na njegovo veliko presenečenje nagovorila v slovenščini. Nič več nama ni bilo treba govoriti nemško. Lahko sva se pogovarjala v slovenščini. Delala sem še veliko napak, posebno slovničnih, ki mi jih je Pavel z velikim veseljem popravljaj. Ponosna sem bila sama nase, da lahko v Sloveniji govorim slovensko.

Najina skupna pot naju je vodila po Gorenjskem in Koroškem. Pavle se je nato zaposlil v glasbeni šoli v Radovljici, sama pa nisem dobila prave službe. Mnogo časa sem preživela na kmetijah in tu spoznala dosti pravih starih slovenskih običajev. Nekaj časa sem tudi poučevala glasbo v slovenskih glasbenih šolah na Koroškem, a to so bile le priložnostne službe.

S Pavletom sva si hotela ustvariti družinico in se ustaliti tu v Sloveniji, a sva nalezela na mnogo nepremostljivih ovir, tako da sva se odločila, da poiskusiva najino skupno življenje v Avstraliji, v Melbournu. Težko sva zapustila "domače" kraje. Skupaj sva obljubila, da se bova že vrnila in da bova najine otroke vzgojila v prave slovenskem duhu.

No, sedaj imava že tri otroke in najsta-

rejši je Pavelček, ki ima šest let. Oba, tako Pavelček kot Lenkico govorita lepo slovensko, mali Matija pa jima bo kmalu sledil. Predno je Pavelček šel v šolo, smo z njim govorili vse v slovenščini. Naučil se je tudi pisati in čitati v slovenščini, tako da sedaj, ko hodi v šolo, nima nobenih težav ne s slovenščino in ne z angleščino. Z Lenkico delava isto. Hočeva, da se slovensko dobro nauči predno gre v šolo. Prepričana sva, da se moraš jezika naučiti, ko si že majhen in ga zato tudi ne boš nikoli pozabil. Sama dobro vem, koliko ur sem morala presedeti pri učenju slovenskega jezika pa še kljub temu imam težave.

Ponosna sva, da lahko najinim otrokom nudiva dve tako različni kulturi, kot sta slovenska in avstralska. Otrok je zaradi tega dosti bolj bogat in tega bogastva ne more nikoli izgubiti."

Najin pogovor sva morala zaključiti, otroci so začeli pogrešati mamico, posebno pa mali Matiček.

Ko sem poslušala Sherrill pripovedovati vso to njeno zgodbo, poglede in ljubezen do našega jezika in kulture, sem v sebi čutila veliko zadovoljstvo in občudovanje, da lahko človek v lastni domovini,

skrbi za ohranjanje jezika tako majhnega a bogatega naroda kot smo Slovenci. Mislim, da je Pavle lahko ponosen na svojo ženo in prepričana sem, da je takih družin kot so Šrajevi tu izredno malo.

Sherrill je poleg čudovite žene in ljubeče mamice tudi priznan pravnik. V Hamptonu ima svojo privatno odvetniško pisarno. V kolikor boste rabili katerikoli pravno pomoč, se lahko obrnete na Sherrill. Prepričana sem, da vam bo Sherrill lahko pomagala iz katerikoli zagate. Pa še to; pogovorili se boste lahko o "avstralskih" problemih v slovenskem jeziku.

Da ne bo brezpotebnega iskanja po njenem naslovu, vam ga bom kar zapisala: Sherrill O'Connor-Šraj / Barrister and Solicitor, 495 Hampton Street, Hampton 3188, tel. 598-0512.

Neda STANTIČ

Opomba uredništva!

Če vedo za še kakšen podoben primer, kjer se je tujec naučil našega slovenskega jezika.

VELIKA DOTA ZA MLADE

Nadaljevanje iz naslovne strani.

Ob vhodu v dvorano je v knjižnici bila pripravljena tudi razstava slovenskih slik in ročnih del, ki sta jo uredili gospa Eleonora White in Marija Senčar.

Prireditev je potekala zelo dobro, za kar gre tudi čestitka organizatorjem te otvoritve in moramo priznati, da na začetku programa niso imeli lahkega dela, saj so nas morali večkrat opozoriti in utišati, da so lahko sploh začeli s programom. In če s tem zaključim, da se ponovno povrnem k uvodnemu delu otvoritve, povzemam besede radijskega napovedovalca iz 2 EA Sydney Petra Kropēja, ko je čestital in pri temu dejal: "Upamo, da bodo vse te čestitke iskrene, in da bo vse to trajalo večno. Ne samo do jutri zvečer – in da nas bo ta in še drugi podobni dogodki vedno spominjali na to, da biti Slovenec ni prazna beseda, kajti kri ni voda. Upam, da bo ta slovenska zibelka ostala še naprej zibelka slovenskega jezika in besede, kajti kadar umre slovenska beseda na ustih Slovenca, takrat se posuši njegova

Svečana otvoritev SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY – trak je prerezal Lord Mayor of Fairfield Council Mr. Sam Boroni.

srčna kri in ko kri ne teče več po njegovih slovenskih žilah, takrat naroda slovenskega več ne bo."

Vida KODRE

Moški pevski zbor SD Sydney LIPA nam je zapel in se zelo dobro odrezal. Nastop folklorne skupine Jugoslovanskega kulturnega društva Rusini iz Sydneya je vzbudil zelo veliko zanimanja med udeleženci prireditve, saj jih je njihov ples zelo pritegnil.

Ples in zabava po svečani otvoritvi in po kulturnem programu. Na sliki spredaj stoji naš fotograf Virgel Gomizelj.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk
lepe Slovenije. in vse strani sveta...

Obrnite se na nas čimprej, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti
potni list in jugoslovansko vizo!

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

(Licence No. 30218)

Pty. Limited

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

TISKARSKI VAJENEC

@@

ISCEMO MLADEGA AMBICIJOSNEGA FANTA, KI IMA VESELJE DO DELA
NA STROJIH, DA SE IZUCI ZA OFSET TISKARJA.

IMAMO NAJNOVEJSE IN MODERNE STROJE IN ODLCNE DELOVNE POGOJE.

INTERESENTI NAJ SE OGLASIJO NA ZGORNJEM NASLOVU ALI POKLIČEJO
PO TELEFONU DRAGOTA ZOREC.

107 PALMER STREET RICHMOND 3121
Tel (03) 429 9122 (5 lines) Fax (03) 428 6205

NOVICE IZ CANBERRE

Po daljšem pripravljanju in organiziranju dela, smo končno začeli z gradnjo pokritih balinišč in drugih klubskih prostorov. Dosedaj je bilo položenih že okrog 10.000 opek. Vsa storjena dela so bila napravljena prostovoljno. Nekateri člani so pokazali mnogo dobre volje in požrtvovalnosti, saj so ves svoj prosti čas vestno in marljivo delali na gradbišču, s prijetnim občutkom in brez pritožb, kot da bi gradili svoj lastni dom. Hvale vredno je to, da se člani zavedajo gesla, ki pravi: "V slogi je moč." Zadnje čase delo bolj počasi napreduje, predvsem zaradi nenavadno deževnega vremena. Sicer pa hvala Bogu, kajti po dežju vedno

posije sonce. Tedaj bodo naši marljivi člani zopet napeli svoje moči z dobro voljo.

Zavedamo se namreč, da je pred nami še mnogo naporega dela predno bomo praznovali "likof", toda dokler bo vladala sloga, medsebojno razumevanje in strpnost, bomo premostili vse težave, brez malodušnosti in nepotrebnih preprirov in kar je še najbolj važno, bomo zapustili lep vzgled naši mlajši generaciji.

Vsem rojakom v Avstraliji in v domovini lep pozdrav.

A. KAVAŠ in C.S.

Za ta dan je delo končano, za bodoči dokaz pridnih delavcev, je bilo potrebno slikati. Spodaj, drugi z desne proti levi je predsednik društva Alojz Kavaš.

BERITE

PRISPELO PISMO ODBORA ZA VARSTVO ČLOVEKOVIH PRAVIC IZ LJUBLJANE

Odbor za varstvo človekovih pravic
Kerstnikova 4, 61000, Ljubljana
Slovenija, Jugoslavija

Štev.: 39-89
Datum: 7. marec 1989

SLOVENSKO - AVSTRALSKO DRUŠTVO
Irving Street, Phillip, A.C.T., 2606
AVSTRALIJA

Sporočam Vam, da smo prejeli prispevek Slovensko - Avstralskega društva v višini 5000 avstralskih dolarjev. V svojem imenu in v imenu članov Odbora za varstvo človekovih pravic se Vam za prispevek najlepše zahvaljujem. Obveščamo Vas, da bomo denar namenili obsojenim in za delo našega Odbora. Prosim Vas, da našo zahvalo prenesete tudi našim rojakom včlanjenim v Slovensko - Avstralsko društvo in jim sporočite, da bomo o Vašem prispevku obvestili tudi domačo slovensko javnost.

Vaša moralna in materialna podpora od vsega začetka našega delovanja nam je v tem trenutku še posebej dobrodošla. Položaj je sedaj namreč takšen, da kljub evidentnim kršitvam zakonov in protiuustavnemu delovanju vojaških sodnih organov v sodnem procesu proti Ivanu Borštnerju, Davidu Tasiću, Franciju Zavrlu in Janezu Janši, še vedno ni prišlo do obnove postopka. Bojimo se, da bomo morali s svojo dejavnostjo vztrajati dalj, kot smo sprva mislili.

S spoštovanjem
Igor BAVČAR

Pismo smo morali pretipkati, ker smo dobili slabo vidljivo fotokopijo.

Na sliki je Angelo Juriševič, član društva že od ustanovitve. Zelo marljiv in zaveden Slovenec. Vedno pripravljen za kakršnokoli delo in kadarkoli je potrebno.

Na gradbišču, ker je bil vroč dan, so si žejo tako gasili.

Big petition!

Federal Member for Eden Monaro, Jim Snow has taken a petition with 1032 signatures to parliament.

The President of the Slovenian Australian Association, Mr Alex Kavas of Queanbeyan, asked Mr Snow to present the petitions to parliament, following the trial of several Slovene civilian

journalists in Ljubljana.

The journalists were court-martialled and were not allowed civilian defence.

The Slovenian -

Australian Association held a rally outside Parliament House where speakers criticised the wounding of a Croatian youth in Sydney outside the Yugoslav consulate, as well as the trial.

Ponatis iz avstralskega časopisja.

PRIPIS UREDNIŠTVA:

Iz zadnjih novic iz domovine preko Radia 3 EA, pa smo izvedeli, da do obnove postopka ni prišlo, saj so bile vse pravne poti izkoriščene in tako bodo vsi štirje obsojeni šli v zapor.

Janez Janša je zaprosil za premestitev na odprti oddelek zopora s pogojem, da

podpiše listo, s katero se zavezuje, da ne bo javno nastopil oziroma govoril.

Ostali trije Borštner, Tasić in Zavrl pa bodo kazni začeli prestajati v kratkem.

Specialist for kitchens

**Heidelberg
Cabinets**

and vanity units
Pty.Ltd.

FRANK ARNUŠ

7 Longview Crt., Thomastown,
3074

Tel.465 0263 Tel.459 7275

TANKIDS

VI HARTMAN
dress designer

8 Sulby Pl., Tullamarine, 3043

Tel. 330 3980

**MARKIC
NOMINEES**

za vsa zidarska dela

16 Hamilton Drive, Ringwood,

Tel. 876 3023

NOVICE IZ SDM

Velikokrat smo že poročali o lovcih in balinarjih, tokrat bom dodala še poročilo o tekmovanju v biljardu. V zahvalo Viktorju Lampetu, se je zadnje čase ta šport zelo razvil, skorajda ni nedelje, da se ne bi kje pomerili. V nedeljo 2. aprila je bil dvoboj med člani SDM in "German club Tivoli". Na splošno so se ta dan uspešneje borili člani SDM. Zahvala gre gospej in gospodu Gabrieli in Volker Sassu "Discount Plaster" za pokroviteljstvo.

V nedeljo 9. aprila smo se srečali na prijateljskem srečanju balinanja ekipe SDM in Istra klub Učka v Noble Parku. Bil je še kar lep dan, vendar smo se bali, da nam bo dež nagajal in v Istra klubu imajo vsa štiritezna balinišča na odprtem. Vendar nam je bila tokrat sreča naklonjena. Igrale so moške in ženske ekipe. Rezultat je bil tak: moški - Učka prvo mesto, SDM (Miro Kastelic, Marjan Maršič, Boris Cotič) drugo mesto. Ženske SDM (Marija Cimerman, Stella Rob, Anica Markič) prvo mesto, Učka drugo. Tukaj moram dodati to: izkazalo se je, da izkušnja in treningi niso vse, saj zmagovalke, razen moje malenkosti, zelo malo balinajo, če že sploh ne. Gre se za mojo mamo in sestro. Zelo sem ponosna na soigralki, da sta ta dan tako "profesionalno metali krogle", in da pa bil tukaj morda veljal

pregovor - tudi slepa kokoš najde zrno. Prvo mesto smo pa le dobile in to mati ter hčerke!

Vse več prihajajo na obisk v Avstralijo sorodniki iz naše domovine, da se sami prepričajo kako živimo na tem tako oddaljenem kontinentu. Pred kratkim se je odzval povabilu v svojem 84. letu starosti gospod Maks Pišotek st., doma iz Vrhole pri Slovenski Bistrici. Oče se trenutno nahaja pri sinu Maksu v Mooroolbarku, nato bo obiskal še sina Ivana v Queenslandu. Gospod Pišotek, ali oče, želimo Vam prijetnega bivanja v Avstraliji, istočasno Vam čestitamo, ker Vas velika razdalja in ogromni "železni ptič" nista prestrašila, da bi povabilo zavrnili.

Maksu Pišotek ml. pa iskrene, tople želje in še na mnoga leta kličemo ob srečanju z Abrahamom v tem mesecu. Obenem tudi hitrega okrevanja.

Ponovno naprošam dekleta, ki bodo to leto napohnila 17 let starosti, da se prijavijo za natečaj Dekle slovenske skupnosti, ki bo to leto 8. julija. Apeliram posebno na mamice in očete, saj brez Vaše pomoči in sodelovanja ne gre. Za vse nadaljne podatke, katere želite vedeti, kot s prijavi me pokličite na 876 3023.

Anica MARKIČ

Ne samo balinanje, tudi biljard je njihov nov konjiček. Na sliki: Branko Žele, Alek Kodila, Frank Gril, Ivan Mohar in Edi Hojak.

Stane Prosenak, Maks Pišotek ml., Maks Pišotek st. - SLOVENSKI BISTRICANI

ZVEZNA BALINARSKA SEZONA /1989 KONČANA

Letno tekmovanje se je končalo v nedeljo 23. aprila. Sezona se je končala za ene z izrednimi uspehi, za druge pa v razočaranju, ker nismo bili kos zaželenim ciljem.

Pokali bodo podarjeni na Zveznem letnem BALINARSKEM PLESU v so-

boto 27. maja, ki bo to leto v društvu JADRAN v Diggers Restu. Sicer ste vsi lepo vabljeni, da se udeležite tega plesa in podprite športnike slovenskih društev, kot istrskega društva "Istra Social Club". Vstopnice so 8.- dolarjev na osebo, te pa lahko dobite pri društvenih predstavnikih, ali pa na večer pri vhodu v dvorano. Zabaval nas bo ansambel KARANTANIJA.

Na prijateljskem srečanju. Balnarke SDM in Istra Klub UČKA.

PRAZNA VAZA

Šolski zvonec je naznanil konec pouka. Moji sošolci četrtega razreda so se zapodili proti cesti, sam pa sem ubral nekoliko počasnejši korak. Zavil sem v trgovino. Malokateri dan je minil, da nisem prestopil tega praga; bodisi po naročilu matere ali sosedov.

V trgovini ni bilo veliko ljudi, a vendar sem dovolil, da so kupci, ki so prišli kasneje, stopili pred mano v vrsto. Med čakanjem, da bom zares zadnji, kot sem želel, sem pasel oči po policah, kjer so bili razstavljeni razni predmeti. Nenadoma mi je pogled obstal na majhni, izredno lepi vazici. Kot okamenel sem stal in gledal v to lepoticico. Vse bolj in bolj se je bližala mojim željam.

"To, prav to vazico kupim mami!" sem se v mislih odločil.

"Kaj boš fant?" me je prodajalkin glas iznenadil, saj se nisem zavedal, kdaj sem od kupcev ostal sam v trgovini.

"Tisto vazico, pros im," sem počasi in sramežljivo dejal. Takih stvari nisem nikoli prej kupal, pa tudi, kaj si bo prodajalka mislila. Prodajalka pa je brala moje misli, da bo to za materin bližajoci se praznik, zato je zavila, kot se zavije darilo. Iz žepa sem privlekel bankovec, ki sem ga ves čas mečkal. Spravil sem zavojček v torbo in pohitel proti domu. Matere ni bilo doma, zato sem imel priložnost darilo skriti na varno, da počaka do materinega praznika.

Lepo sončno jutro je oznanjalo novi dan, ki sem ga težko pričakoval. Mati je vstala zgodaj kot ponavadi in opravila vsa potrebna dela. Z željo, da bi materi voščil pred zajtrkom, sem se z darilom znašel v kuhinji, kjer je pripravljala zajtrk. Sramežljivo sem stopil pred njo.

"Vse najboljše vam želim za vaš praznik, mami!" sem dejal in prijel za materino žuljevo roko, hkrati pa ji ponudil darilo, ki sem ga skrival za hrbtom.

"To je nekaj skromnega za vas," sem dodal. Mati je narahlo prijela zavitek in v očesu se ji je nekaj zalesketalo.

"Kaj si kupil?"

"Kar pogledjte, mama."

"Vaza, pa tako lepa je!" je presenečeno dejala, ko je odprla zavojček. Oči so ji postajale vse bolj vlažne, ko je gledala v to malo darilce. Vzela ga je med dlani kot nekaj dragocenega; ni se zavedala, da je solza, ki ji je zdrsnila po licu padla na dno vazice. Tesno me je objela in občutil sem kako srečna je mati ta trenutek.

"Kje si pa dobil dena?" se je mati zanimala.

"Botra mi ga je dala za rojstni dan," sem povedal po resnici.

"Tvoja botra pa je res dobra, velikokrat ti kaj na skrivaj vtakne v žep."

"Saj jo tudi imam rad!" sem na kratko odgovoril.

Od tistega jutra vazica ni nikoli bila prazna; krasila je kuhinjsko omaro.

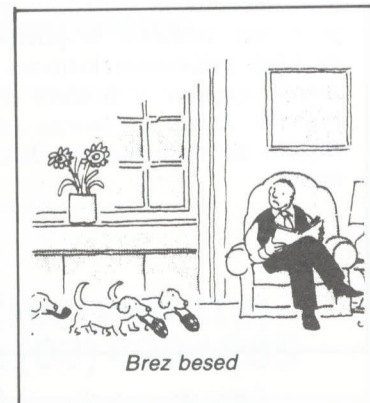
Leta so minevala in z mamo sva okusila tudi kruh tujine. Mati ga dolgo ni uživala - zakrila jo je kmalu tuja zemlja.

Po dolgih leti sem zopet stal v domači kuhinji. Na omari je bila še vedno tista lepa vazica, a v njej ni bilo več šopka. Bila je prazna kot je bila nekoč na polici v trgovini. Prav tako sem sedaj gledal vanjo, le da mi je rosa v očeh tiho govorila spominu na nekaj najdražjega - na mater, ki jo je mnogo prezgodaj zakrila tuja gruda.

Ivan LAPUH

Hej, Janez, če bi se ostrigel, bi videl veliko več!

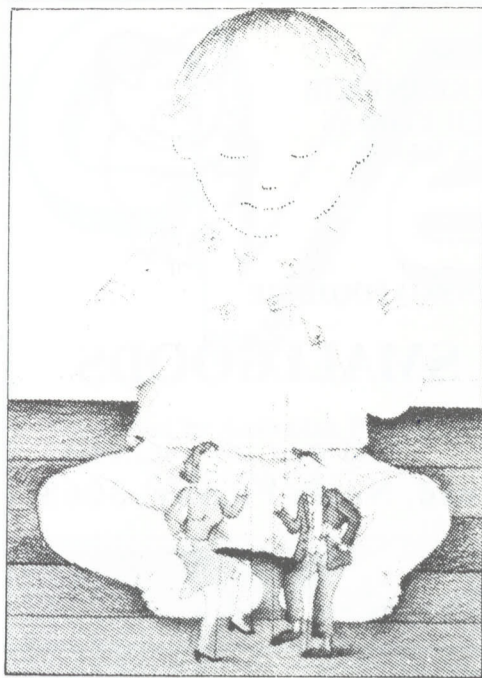
Brez besed

SN
foto-slikar
Simon Novak

- Otroški in družinski portreti na domu
- Poroke v domačem okolju ali po želji
- Posebni družinski prazniki - rojstni dnevi, zaroke, obletnice in slično
- Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak

Kličite na telefon: **367 8405**

Povzeto iz
Ljubljanske
"JANE"

»VSE« SVA V ZE

POSKUSILA...

zmagala utrujenost, ampak se je samo cmeril za vsako malenkost. Četrty večer sta ga zato spet spravila spat ob običajni uri, ob sedmih zvečer. Toda namesto ene pravljice za lahko noč sta mu povedala tri in potem sta se prisrčno in na dolgo poslavljala od njega. Pet minut pozneje so se odprla vrata v dnevno sobo: »Lulat!« Mama je šla z njim v kopalnico in ga posadila na kahlico. »Tako bom!« Toda tudi po pol ure ni polulal niti kapljice. Odnosla ga je nazaj v posteljo. Tretjega večera sta spet kričala oba, mati in oče. Tudi naslednje večere so imeli boje, zmerom so obilno tekle solze in potem je prišla sobota. Na obisku sta bila babica in dedek. Okrog pol enajstih zvečer je očetu prekipelo in je pobiču naložil po ritki nekaj ne pretežkih udarcev. To je povzročilo družinski prepri. Odtlej otroka spravijo v posteljo samo, če mati leže z njim. Navadno zaspijo veliko prej kot mali.

Zgodba je resnična in podobnih bi našli vsak dan na stotine, na tisoče. Je tipičen primer za negativne učinke napačnega eksperimentiranja, pri katerem so se poskusi vrstili tako mrzlično, da je otrok zmerom manj vedel, kaj bi starši radi od njega.

Končni učinek vzgojnih poskusov je bil ta, da je imel otrok starše trdno v precepu.

Poskusi – to je mogoče reči samo na splošno – so slabi, če posamezne ukrepe nepotprežljivo opuščamo in jih nadomeščamo z drugimi, nasprotnimi ukrepi, ki se nam spet ne zdijo učinkoviti in jih čimprej zamenjamo z novimi. To spravi otroka v negotovost, še zlasti ga zmede, če so v igro vpleteni čustveni izbruhi z različnimi predznaki.

Poskusi se tudi izjalovijo, če se jih oprijemamo, ne da bi bili o njihovi učinkovitosti prepričani, če preskušamo ukrepe na slepo srečo. To je povezano z vsem, kar smo rekli v prejšnjem odstavku.

Poskusi tudi ne obrodijo sadov, če so v popolnem nasprotju z osnovno vzgojno linijo v družini.

Eksperimente pri vzgoji moramo prej dobro premisliti in potem tako dolgo vztrajati pri njih, da bodo sploh lahko učinkovali. Toda otroci nam pogosto ne pustijo dovolj časa, da bi v miru načrtovali. Prisilijo nas, da uporabimo nov vzgojni prijem prav takrat, kadar smo pod hudim pritiskom in ga tako rekoč stresemo iz rokava. Obloženi smo

z nakupovalnimi vrečkami. V drugi roki držimo otroka, nameravamo odkleniti vrata, ko opazimo, da so ključni čisto na dnu cekarja. In prav ta trenutek si otrok izmisli, da hoče pri pričeki, ki sta jih bila z mamo kupila. Iz togote začne cepetati – je potemtakem kaj čudnega, če mami uide roka?

Kako se človek spravi skozi tak položaj, ne da bi se razburil, lahko opazujemo pri materah, ki imajo več otrok. V takem položaju – ne storijo prav ničesar. Ne tvegajo nobenega ukrepanja – otroka bi odložile iz naročja na tla in se delale, kakor da nič ni. V miru bi poiskale ključ. Vedo namreč, da bi bilo vse, kar bi v tem trenutku naredile z otrokom, tudi če bi mu vlijudno prigovarjale, podobno karanju. V takem trenutku je najpomembnejše pridobiti čas in odkleniti vrata. Po vzgojnih metodah se ob takih priložnostih ne sprašujejo.

V zgoščeni obliki bi se temu reklo: nikar ne eksperimentirajmo, kadar smo pod pritiskom.

Vzgoja je tem uspešnejša, čim bolj so starši prepričani, da delajo prav. Kdor se trese od jeze in razburjenja, bo težko pomiril svoje otroke. Kdor nikoli ni trdno prepričan, da ravna prav, bo tudi otroke težko prepričal, naj ga ubogajo. To je stara vzgojna modrost in njene težje še danes ne moremo omalovaževati.

Pa vendar ima tudi ta vzgojna modrost pomanjkljivosti. Kako naj bo človek trden in prepričan o svojem prav, če še nima nobenih izkušenj pri ravnanju z otroki in se mora znajti pri vzgoji, kakor najbolje ve in zna. In kako naj ve, da dela prav, če tisto, za kar si prizadeva, ne obrodi sadov? Ali ni čas, da preskusi kaj drugega? In če tudi tisto ne bi zaleglo – bo moral preskusiti spet kaj tretjega?

In kaj storiti, če kdo meni, kot toliko današnjih mater, da stare vzgojne metode – pritisk, urjenje in disciplina – dandanes ne pripeljejo nikamor, ker se ne ujemajo več z našo predstavo o človeku? Ne preostaja nam nič drugega kakor delati poskuse, kar pomeni iskati nove možnosti za sožitje med starši in otroki. Torej brez eksperimentov pri vzgoji ne gre, nujni so za vsakogar, ki z vzgojo misli resno.

Pri tem se moramo zavedati, da je vsak korak, ki ga naredimo stran od ustaljenih vzgojnih poti, tvegan, spravlja nas v negotovost. Ne samo odraslih, tudi otroke.

Starši se pogosto obračajo za nasvet na strokovnjake za vzgo-

jo. Značilne besede: »Vse sva že poskusila, pa nič ne zaleže.« Ta »vse« največkrat pomeni klofuto ali nekaj udarcev po zadnji plati.

Pobliže si bomo pogledali enega takih vzgojnih precepov, pri katerem so materi in očetu odpovedali vsi ukrepi. Dečka, starega dve leti in pol, zvečer niso in niso mogli ukrotiti in ga spraviti v posteljo. Vsakokrat se je postavil pokoncu kot mozič-igračka. Starši so bili v skrbeh. Razložila mu bova, zakaj mora spati, sta sklenila. In sta malčku prizadevno in potrpežljivo razlagala, zakaj otrok, ki raste, potrebuje spanje. Dopovedovala sta mu tudi, da mama in oče, ki ne raste več, ne potrebujejo toliko spanja kot on, ki se še razvija. Otrok je pri svojih dveh letih in pol pridno kimal, a čez dve minuti je bil že v dnevni sobi. »Žejni!«

Starši so potem tri zaporedne večere naredili edino, kar so pametnega mogli. Malčka so vsakokrat, ko je pricapljal iz svoje sobe, mirno in brez dolgovoznega dopovedovanja spravili nazaj v posteljo. Četrtega večera je fantič spet zlezal iz postelje, a je zaman upal, da ga bosta mama ali oče odpravila nazaj. Dan je bil peklenški, starši so izgubili živce in najprej je začela kričati mama. Potem je povzdignil glas še oče in rjovel na sinka tako, da ga je spravljal v neznanski strah, in je fantič potem uro dolgo ihtel v maminem naročju, preden se je pomiril.

Po tistem je starše grizla slaba vest in sta naslednje tri večere fantiča pustila pokoncu tako dolgo, dokler je hotel. Otroka ni poskusi se namreč kaj lahko izjalovijo.

Starši tolikokrat prekršijo to pravilo. Večinoma niti niso krivi sami, ampak njihovi prijatelji, sorodniki in drugi ljudje, ki »dobro mislijo«. V vseh življenjskih situacijah imajo pri roki pаметen nasvet. Največkrat gre takole: »Ko bi bil moj otrok...« Njihovi nasveti so golo širokoustenje, saj v bistvu predlagajo, naj bi jih malčku naložili po riti. V resnici so v takih kriznih trenutkih prav tako neboljgjeni kot vsi drugi in imajo prav tako slabo vest, kadar jim kdaj »zanese« roko. Toda tega nočejo priznati. Včasih niti ne zaslutijo, koliko zla povzročijo s svojo sveto pravičnostjo. Tistim, ki za nasvet niso prosili, vztrepetajo te bedaste pripombe pred očmi natanko takrat, ko so v najhujši stiski in bi morali ukreniti kaj vzgojnega.

Nasvete dobrih prijateljev si moramo previdno jemati k srcu celo tedaj, kadar temeljijo na po-

zitivnih izkušnjah. Morda je prijateljica res dosegla, da je njen triletni pobič zaspal potem, ko ga je enkrat glasno nahrulila. Morda je bil ta ukrep takrat in za njenega sina edino pravilen. Morda je moral otrok hočeš nočeš doumeti, da je mama zares huda in misli resno, kar reče, in morda je njen sin otrok, ki mu ni posebno dolgo hudo, če ga kdo nahruli. S tem sploh ni rečeno, da bi bilo tudi za vašega otroka dobro, da bi ga nahrulili, če sploh zmorete prepričljivo rjoveti.

Vsi ti pomisleki pomenijo samo eno: obstaja cel vrsta ukrepov, ki se obnesejo pri mnogih otrocih. Toda pri drugih otrocih in drugačnih razmerjih med starši in otroki imajo čisto drugačne in morda nezaželene učinke. Zato je zelo nevarno eksperimentirati z vzgojnimi ukrepi na podlagi nasvetov, ki nam jih dajejo še tako ugledni pedagogi. Zmerom najprej dodobra preudarimo, ali se skladajo z našim temeljnim prepričanjem o vzgoji. Z ukrepi se moramo namreč poistovetiti.

Bodimo nezaupljivi do tujih nasvetov – četudi jih dajejo še tako ugledni pedagogi. Zmerom najprej dodobra preudarimo, ali se skladajo z našim temeljnim prepričanjem o vzgoji. Z ukrepi se moramo namreč poistovetiti. Poskusimo vnaprej zasnovati ravnanje za primer krize. Večina neviht se napove tako, da precej pred nevihto zamolklo grmi. Oba, mati in oče, naj preudarita, kaj bosta ukrenila, kadar se bo pripodila nevihta. Upoštevati morata, da imamo ljudje samo tako in tako močne živce, bolj pa ne.

Razmislita na primer že zdaj, kaj bosta storila, če otrok nekaj dni ne mara jesti, pa se bojata, da tudi jutri še ne bo maral ničesar zaužiti. Ne odlašajta tako dolgo, da bi vama naposled popustili živci. To namreč stvari zmerom poslabša. Ali če se otrok obira pri domačih opravilih – ne čakajte, da bi eksplodirali. Ne poskušajte na slepo srečo zdaj s kaznovanjem, zdaj s tem, da se ne zmenite – bodite dosledni, vztrajajte, da otrok naredi, kar ste mu naročili.

Tedaj, kadar se razplameni kriza, ne skušajte uveljaviti svojih izboljševalnih zamisli. Ni dobro, kar se porodi v stiški, pod vplivom stresa. Takrat nima nihče jasne glave. ■

NAJ JO POLJUBI, ALI NE?

Res smo čudni, mi ljudje. Vsak ima svoje veselje in tudi vsak ima svoje "muhe". Nekateri zbirajo znamke in imajo celo premoženje doma v omari. Drugi zbirajo kljube za vrata. Pravijo, da princ Charles zbira straniščne sedeže ali školjke, jaz jih imenujem "thrones".

Jaz sem se odločil, da bom zbiral zgodbe naših ljudi, ki so se jim pripetile v prvih letih naselitve v to našo novo domovino.

Na primer: Katica H. je pri izdelovalcu ključev naročila duplikat oziroma dvojnik ključa za svojo novo stanovanje in ko se je čez dve uri pozneje vrnila je rekla uslužbencu: "I Want you give me kiss". Uslužbenec je zardel in tekel po šefa, ki je Katico H. kaj kmalu razumel in ji dal "keys" – ključce.

Torej, pero na papir in hitro odpošljite tudi vi svojo nepriliko ali doživljaj, jaz jih bom kategoriral in objavil, tako da se bomo vsi lahko od srca nasmejali ali pa tudi razjokali. Imam jih že precej in potreboval bi jih še veliko več.

Ravno ko sem že pri peresu, bi tudi ob enem malo opisal kaj se dogaja v našem klubu "Planinka" v Brisbaneu. V zadnjih časih se opaža, da postaja vse bolj živahno. Pikniki so redno vsako prvo in tretjo nedeljo in vedno več ljudi prihaja. Navdušenje je vedno večje. Zbrali so

se fantje in naredili so orkester, ki nas vse zabava. Tudi poplesmo veselo. Zdaj bodo še pevci priskočili in jim pomagali, da bo še več dobre volje. Pri vsakem svidenju je dosti veselja in razigranosti. Prostor izgleda lepo urejen, ženska sekcija je poskrbela, da dvorana prav lepo izgleda, moška sekcija bo pa priskrbela, da se bo zbralo denarja za leseni pod, streho od zunaj in podobno in v bližnji prihodnosti tudi hišico za oskrbnika.

Za materinski dan, v soboto 5.maja ob sedmih zvečer bo prav lušno. V programu je večerja za članice zastoj, to je za mamice, ki vedno na naše lačne želodčke skrbijo. Ob enem bo veliko žrebanje in licitacija. Uradno bo prvič nastopal ansambel Venček in nas razveselil. V mesecu juniju bo Vinska trgatega in tako naprej. Prav lušno in domače!

Pa še to! Če se od vas melbournčanov, katerikoli nahaja v bližini Brisbane, naj se oglasi v našem domačem klubu in poskrbeli bomo, da vas na naš način tople sprejmemo in vam pokažemo, da smo tudi mi dobre volje in spoštujemo svojega rojaka.

Pa na svidenje in pozdrav iz SONČNE DEŽELE!

Marijan LAUKO
3 Palana Court,
Tyrone Heights 4556.
Qld.

Kuharski nasveti

Do pusta je res še dolgo, pa vendar ker smo že nekako v zimskem času vam ponujamo ta recept. Pridne in skrbne gospodinje ga bodo uporabile in tako razveselile svoje najljubše.

PUSTNI KROFI

Potrebujemo: en kg moke, kvas, žličko sladkorja, pol litra mleka, 8 rumenjakov, en dcl kisle smetane, 10 dag sladkorja, 7 dag srovega masla, eno dag soli, dve žlici surova, nožev vrh muškatoevega cveta, nastrgano lupino ene limone, mast ali olje za cvrenje.

V presejano moko vlijamo vzhajano kvas, ki smo ga razmešali z mlekom. Med tem žvrkljamo neprekuhano mlačno mleko, smetano, sladkor, rumenjake, sol, rum in dišave. Ko je vse dobro spenjano, dodamo raztaljeno maslo, vlijemo v moko h kvasu in zmesimo testo ter ga dobro stepemo. Vzhajano testo razvaljamo za pol prsta na debelo in z večjim kozarcem izre-

žemo krofe. Na sredo krofa damo žličko marmelade (najboljše je marelična), pokrijemo z drugim krofom in nekoliko stisnemo. Z nekoliko manjšim kozarcem izrežemo končno obliko. Krofe zložimo na dva prsta narazen na prtič, potresen z moko, pokrijemo in postavimo na toplo, da vzhajajo. Dobro je, če na pol vzhajane krofe obrnemo. V kozici segrejemo za tri prste visoko olje in ko je zelo vroče, ga odstavimo. Ko se nekoliko ohladi, polagamo vanj krofe. Naj ne bodo na tesnem, da se lepo ocvrejo. Ko so krofi v kozici, jo pokrijemo in tresemo, da krofi narastejo. Brž ko so na spodnji strani rumeni, jih obrnemo, a ne pokrijemo več kozice. Rumeno ocvrte poberemo s peňovko na cedilo, da se odtečejo. Potem jih položimo na pivnik in nato na krožnik, potresemo z vanilijevim sladkorjem in postrežemo še tople. Dober tek!

KICK – OFF 1989

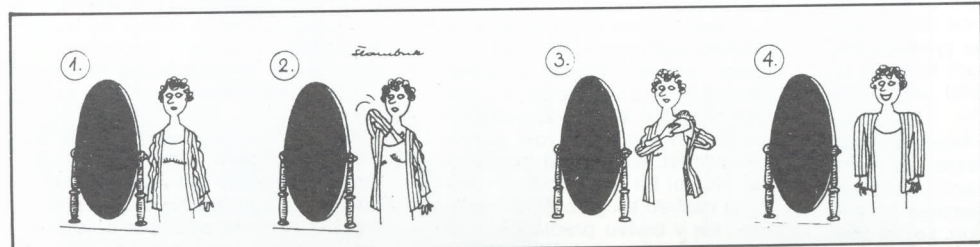
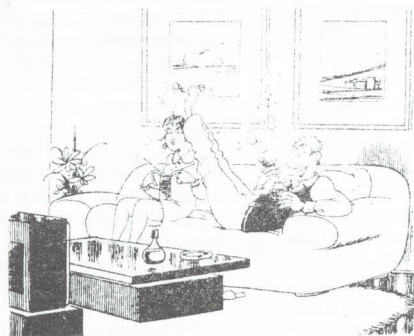
Diggers Rest Soccer Club, Yadrin,
Has just started its, season run.
Training is on Tuesday and Thursday
nights.
Yeah!
7.00 pm...
Under lights,
Don't be late,
It'll cost you 1 dollar
Because the coach is no pussyfoot
He's a mean fella.

The money in the box
is from late arrivals
It goes towards
The soccer clubs survival.

If you make the grade,
Fit the bill
And come to training
Your on the park...
So chill!
As a reserve you'll play at 1.
No problems, No need to run.
Kick the ball,
Try and win
But it doesn't matter,
If you can't swim.

Know what I'm saying
so check this out....

Michael LESNAK

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH
ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA' . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

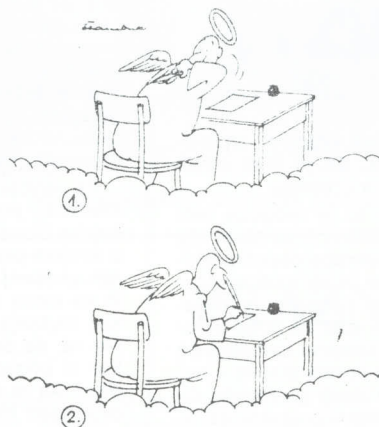
JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

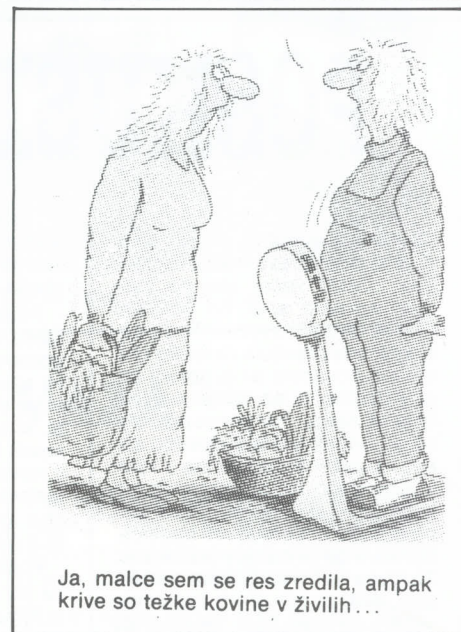
209 – 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

Brez besed

F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd.
T.A. Ascot Moonee
RADIATOR SERVICES
560 Mt. Alexander Road, Ascot Vale.
POPRAVLJAMO
vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje
Tel. 370 8279 – A.H. 337 2665

**Penca Henderson
& Assoc.**

Lastnik: Stanko Penca in Gary Oder

518 Sydney Rd., Brunswick, Vic.
Tel.: 387 7055

nudi poklicne usluge in nasvete
v vseh vaših davčnih obveznostih

Sasha Eric Photography

agent for Diamond Valley
Prestige Car Hire

267 HIGH ST, PRESTON, 3072 480 5360

SLOVENSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

sporoča in izreka dobrodošlico vsem rojakom, ki so na začasnem obisku v Canberri ali njeni okolici, da se ustavijo in obišejo naše slovensko društvo na naslovu Irwing Street, Phillip (Canberra) A.C.T., kjer vam poleg dobre domače in izbrane hrane nudijo še razne turistične informacije o samem mestu in okolici in mogoče peljejo tudi na krajše izlete.

Klub je odprt vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikonočnega petka in božičnega večera) od 11.30 dopoldan do 23.45 ure zvečer.

Ves čas obratovanja je odprta tudi točilnica, kjer so na razpolago številne slovenske pijače.

Z okusno domačo pripravljeno hrano pa se lahko zadovoljite vsak dan od 18. do 21. ure zvečer, ob nedeljah pa tudi za kosilo od 12. ure do 14. ure in za večerjo od 18. ure dalje. Torej dober tek!

Naša telefonska številka pa je (062) 82 1083.

DOBRODOŠLI!